СУБОТА, 6 СЕРПНЯ 2005 РОКУ ■ № 144 (3644)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Від і до. І після

У київському видавництві «Оранта» щойно вийшла об'ємна (понад 600 сторінок) книга-альбом «Від червоного до жовто-блакитного + помаранчеве» — про українське образотворче мистецтво від соцреалізму до наших днів.

Є чудовий, легкий і економний спосіб писати про такі книжки, як оця. Спосіб ось який. Дивишся на книжку й кажеш собі: ага, вона, значить, про мистецтво — від соцреалізму до наших днів? А хіба я мало бачив отаких альбомів, ще коли соцреалізм був живий? З ленінами в усіх позах, з бадьорими шахтарями, щасливими селянами й нещасними ворогами совєцької власті? Ого, скільки я такого мистецтва колись бачив! Ну, про «наші дні» я мовчу. В наші дні теж є трохи мистецтва.

(Закінчення на 14-й стор.).

Репродукція картини Євдокії УСИКОВОЇ. «Депутатки». 1949 р. Полотно, олія.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ У КОМІТЕТАХ ВР

З корупціонерами боротимуться гласністю

Головний спосіб боротьби з корупцією, здирством, казнокрадством, хабарництвом, крадіжками — гласність. Про це заявив у Криму голова Комітету Верховної Ради з питань боротьби з корупцією і організованою злочинністю Володимир Стретович. Щоправда, світовий досвід доводить, що корупцію перемогти неможливо. Але можна відчутно зменшити її вплив на життя.

Народний депутат переконаний, що ініційована Віктором Ющенком операція «Чисті руки» неодмінно дасть необхідний результат. А рішучу і системну боротьбу з корупцією треба починати згори, із затвердження високих стандартів держслужби.

(Закінчення на 2-й стор.).

Знеструмлено Південнобережжя

Унаслідок аварії на застарілій кримській електромережі без енергопостачання залишилися населені пункти узбережжя від Гурзуфа до Судака. Три дні заборонено купатися на пляжах, забруднених через від'єднання електрики неочищеними комунальними стоками. Рух тролейбусів зупинено на ділянці від Ангарського перевалу до Ялти. В готелях і санаторіях, установах і житлових будинках не працюють кондиціонери, в ресторанах, кафе, магазинах розморозилося холодильне обладнання.

У МНС повідомили, що масштабне від'єднання спричинила аварія відразу на двох магістральних лініях електромереж: Сімферополь—Ялта і Перевальне—Алушта. Фахівці намагаються організувати тимчасове електропостачання. На найважливіші об`єкти Ялти вже вдалося подати струм з боку Севастополя. Кримська влада закликала споживачів обмежити використання електроприладів. Відновити подачу струму фахівці обіцяють вже наступної доби, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

Закордонний паспорт без зайвих довідок і за єдиними тарифами

При оформленні закордонних паспортів пред'являти довідку про несудимість більше не потрібно. Відповідну постанову прийняло Міністерство внутрішніх справ України. Також припинено нав'язування громадянам додаткових платних послуг у приміщеннях служби громадянства, імміграції та реєстрації фізичних осіб (друкування анкет, фотографування тощо).

Крім того, міністерство зобов'язалось установити єдиний підхід до ціноутворення на супутні послуги паспортно-візового характеру, розробити уніфіковані для всіх регіонів тарифи на такі послуги, привести їх до економічно обгрунтованого рівня, **повідомляє «Форум».** «Голос України» не раз писав про зловживання чиновників МВС, пов'язаних з видачею закордонних паспортів.

Зерно — за борги

■ УРОЖАЙ-2005

Перший мільйон тонн збіжжя намолочено на Вінниччині. Середня врожайність ранніх зернових — 29 центнерів з гектара. За прогнозами, разом із пізніми культурами вінницькі хлібороби намолотять не менше торішнього показника — 2,1 мільйона тонн зерна, тобто більш ніж по одній тонні на кожного жителя області. Приблизно 600 тисяч тонн мають намір зарезервувати для того, щоб повернути селянам борги із зарплати (30 мільйонів гривень роботодавці недоплатили селянам області). За якою ціною здійснюватимуть розрахунки, вирішать ради товаровиробників у кожному районі.

В області запроваджено щоденний моніторинг руху зерна. Господарникам рекомендовано продавати хліб лише через торгові доми, які діють у кожному районі, або обласну універсальну торгову біржу. На думку фахівців, реалізація збіжжя великими партіями економічно вигідна господарствам. Продаючи зерно «з-під поли», зиск отримує лише керівник того чи того сільгосппідприємства, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

■ НОВИНИ

«Регіони» втрачають своїх прихильників

Центром вивчення громадської думки визначено електоральні настрої миколаївців. Напередодні початку передвиборної кампанії опитано 400 мешканців області, яким було поставлено запитання: «Якби вибори до Верховної Ради відбулися найближчої неділі, за яку з політичних партій ви проголосували б?».

Рейтинговий список очолює Партія регіонів, за яку проголосували б 16,2% виборців. Попри лідерство, кількість прихильників «Регіонів» порівняно з жовтнем минулого року зменшилося в три з половиною разу. Друге місце в Народного союзу «Наша Україна» — 9,6%. Має тенденцію до зміцнення позицій БЮТ, рейтинг якого зріс за останні місяці майже на 3% і становить 8,2%. Четверте місце в Компартії, яка неістотно, але послідовно змінює своє електоральне становище. Завдяки особистому авторитету Володимира Литвина зросла популярність Народної партії. Вона з 6,8% упевнено посідає п'яте місце, а її рейтинг має тенденцію до зростання. Останнє місце в десятці в Соціалістичної партії, за яку проголосували б 0,5 % виборців, **повідомляє наш власний кореспондент Олена ІВАШКО.**

Оголошено вирок убивцям гендиректора «Антарктики»

У п'ятницю суддя Одеського апеляційного суду Володимир Тополєв оголосив вирок членам організованого злочинного угруповання, котрі вбили генерального директора Акціонерної рибної компанії «Антарктика» Валерія Кравченка в грудні 2002 року, а також двох одеських бізнесменів і вчинили замах на вбивство слідчого Генеральної прокуратури з особливо важливих справ Галини Климович.

Згідно з вердиктом суду 38-річного Олександра Голопапу — безпосереднього виконавця вбивства Валерія Кравченка — засуджено до 15 років ув'язнення, а його спільників — Сергія Брюханова, Олександра Железняка і Олександра Кочуру — до довічного ув'язнення. За вбивство Валерія Кравченка кілер Олександр Голопапа одержав 20 тисяч доларів, а за вбивство Галини Климович їм було обіцяно 50 тисяч євро.

На жаль, суд не відповів на запитання — хто був замовником убивств?, **повідомляє наш власний кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Голова Верховної Ради Володимир ЛИТВИН привітав учасників міжнародного свята «Лесині джерела», яке триває у Новограді-Волинському

■ Я ВАМ ПИШУ...

Не розстанусь

Велике спасибі «Голосу України» за подарунок, що його отримав у січні місяці. Коли побачив своє прізвище у списку переможців серед передплатників, то заплакав. Невже, думаю, аж із Києва мене помітили...

А виграш — гардини — був дуже доречний. Онука в червні заміж виходила, а я вже мав готовий подарунок від себе і від «Голосу», який передплачую п'ять років. Газета мені дуже подобається. Читаю її з першої до останньої сторінки і, хоч би там яка скрута, а з улюбленим «Голосом України» не розстануся.

Михайло ШВЕЦЬ.

Тростянець
Сумської області.

ПОЛІТИКА

СУБОТА, 6 СЕРПНЯ 2005 ■ № 144 (3644)

Прокуратура Луганської області порушила кримінальну справу проти екс-голови Луганської облдержадміністрації Олександра Єфремова — його звинувачують у перевищенні службових повноважень

Народний депутат Микола МЕЛЬНИК звернувся до міністра внутрішніх справ Юрія Луценка з проханням встановити, де знаходяться запаси цукру вітчизняного виробництва, хто є власником цих запасів та які механізми формування цін задіяно

■ ПІДСУМОК ТИЖНЯ

Діла і справи

Найрезонанснішою подією тижня стало рішення Апеляційного суду Києва про звільнення з-під варти голови Донецької облради Бориса Колесникова та заміну запобіжного заходу на підписку про невиїзд.

Сам Б. Колесников зізнався, що не був готовий до такого рішення і що воно стало для нього невеликим шоком — він та його адвокати вважали, що суд продовжить термін утримання під вартою до суду. Схоже, у шоці перебувала і Генпрокуратура, бо під час звільнення Б. Колесникова її представники навіть забули взяти з нього підписку про невиїзд. Щоправда, відразу з'явилися версії, що це було зроблено свідомо: мовляв, не маючи достатньої доказової бази, у Генпрокуратурі сподівалися, що Б. Колесников втече до Москви і тоді його довго та наполегливо шукатимуть.

Але він не виїхав і, з'явившись наступного дня до Генпрокуратури, дав підписку, що нікуди не виїде. Якби ця справа не набула такого розголосу, можна було б очікувати на довге, з невідомим результатом, розслідування. Однак тепер такий розвиток подій неможливий, тож у силовиків, по суті, є лише два варіанти поведінки — довести вину Б. Колесникова у суді, або вибачитися перед ним та покарати ініціаторів кримінальної справи.

І прокуратура, оговтавшись від шоку, спрямувала до Верховного Суду України подання, підписане заступником Генпрокурора Віктором Шокіним, про перегляд рішення Апеляційного суду. Адвокат Андрій Федур одразу заявив, що це рішення Апеляційного суду взагалі не можна оскаржувати, але у прокуратурі вважають, що можна... в порядку виняткового провадження. Тільки тепер у необхідності такого винятку потрібно переконати не декількох суддів Апеляційного суду, а всю судову палату Верховного Суду. Як вона це робитиме, невідомо.

Принагідно нагадаємо, що в липні нинішнього року, після оприлюднення адвокатом А. Федуром та народним депутатом Р. Богатирьовою матеріалів про рух коштів на рахунках головних свідків у справі Б. Колесникова — родини Пенчуків, Генпрокуратура відновила досудове слідство у цій справі. Але й це не дозволило обвинуваченню подати до суду переконливі підстави для продовження терміну утримання під вартою. Єдиним відомим наслідком цього слідства стала справа проти народного депутата та адвоката, яких звинувачують у розголошенні конфіденційної інформації.

Натомість Б. Колесников пообіцяв, що найближчим часом подасть зустрічний позов до Пенчуків з вимогою притягнути їх до відповідальності за дачу неправдивих свідчень. До речі, вийшовши на волю, Б. Колесников закликав не політизувати судовий процес над ним, бо, мовляв, ніякої політики в його справі немає. Може, у такий спосіб він сподівається дійти «мирової» з новою владою? Але як тоді бути із численними мітингами та звинуваченнями опозиції, що справа Колесникова — це переслідування опозиції?

А от інший фігурант судових хронік — екс-голова Закарпатської облдержадміністрації Іван Різак від статусу «політв'язня» не відмовляється: 2 серпня у залі Закарпатського апеляційного суду, який подовжив йому термін перебування під вартою до 12 вересня, лунало гасло «Свободу політв'язням». На статус майбутніх політв'язнів також претендують екс-віце-прем'єр Дмитро Табачник та екс-міністр Кабінету Міністрів Анатолій Толстоухов — їх звинувачують у перевищенні владних і службових повноважень, що вивилося в підписанні до друку газети «Урядовий кур'єр» з постановою ЦВК про визнання В. Януковича Президентом. Генпрокуратура завершила слідство та направила до суду матеріали цієї кримінальної справи. А. Толстоухов назвав її «виключно політичною». Не можемо не погодитися: до криміналу цих колишніх високопосадовців справді довела «політична діяльність».

Треба сказати, що цього тижня мало не щодня надходили повідомлення про нові й нові резонансні кримінальні справи. Наприклад, за старі гріхи було затримано колишнього міського голову Сум Володимира Омельченка (звинувачують у повторному вимаганні) та нинішнього голову міста Самбір Тараса Тершовчина — останній втрапив у халепу під час отримання хабара в особливо великих розмірах. Сподіваємося, хоча б ці справи не набудуть статусу «політичних».

А ще міністр внутрішніх справ Юрій Луценко повідомив, що планує провести переговори з МВС Росії про видачу Україні колишніх українських чиновників, котрих підозрюють у здійсненні злочинів, — С.Ківалова, М. Білоконя, В. Щербаня, Р. Боделана, І. Бакая. Зауважу, є великі сумніви в результативності таких переговорів, бо Москва не видає своїх «відданих друзів» із різних куточків СНД, але є ще й інша проблема: якщо станеться диво і підозрюваних у злочинах екс-чиновників буде видано Україні, чи зможе Генпрокуратура довести наявність криміналу в суді. Адже досі ми чуємо самі звинувачення. І жодного вироку суду.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

З корупціонерами боротимуться гласністю

■ У КОМІТЕТАХ ВР

(Початок на 1-й стор.).

Щоправда, для цього потрібні умови. За словами глави профільного комітету, це — незалежні судова система та ЗМІ, прозорість під час прийняття управлінських рішень, сильні політичні структури. На жаль, всі вони, крім політичної волі влади, відсутні. «Поки що!» — переконано наголосив В. Стретович.

Нині у Криму зупинено процес забудови в курортних зонах. І прийнято мораторій на продаж землі — до того часу, доки всі ділянки детально не обрахують і не внесуть у земельний кадастр, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО**.

* * *

А зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення (стосовно термінів розгляду адміністративних справ та накладення адміністративних стягнень) опрацьовують у **Комітеті з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності**.

Мета запропонованого законопроекту (автор Володимир Яворівський) — чіткіша конкретизація строків у судочинстві, що стосується адміністративних правопорушень, та встановлення незворотності настання адміністративних стягнень за протиправні дії осіб, а також більш повний захист прав потерпілих осіб.

Народний депутат зазначає, що велике навантаження на суди не дає змоги нормально і вчасно розглядати справи про адміністративні правопорушення, а отже, неможливо в повному обсязі проводити профілактичну роботу серед населення. А певна частина справ стосовно осіб, які здійснили адміністративні правопорушення, **як повідомляє Інформ-управління ВР**, залишаються нерозглянутими.

Проектом пропонується встановити для особи, яка здійснила адміністративне правопорушення, можливість зробити телефонний дзвінок, а також викликати захисника.

* * *

Комітет у закордонних справах готує для розгляду проект закону про приєднання України до Конвенції УНІДРУА про міжнародний фінансовий лізинг, внесений Президентом України.

Нагадаємо, конвенція визначає принципи міжнародної лізингової діяльності, правила укладання лізингового договору, права та обов'язки учасників лізингового процесу, гарантії майнової недоторканності та відшкодування збитків тощо.

■ ФОТОФАКТ

Київський міський голова Олександр Омельченко взяв участь в урочистому відкритті новозбудованого трамвайного депо у Святошинському районі столиці.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Відставка за сімейними обставинами

Депутати Черкаської облради підтримали заяву Геннадія Капралова про дострокове припинення ним виконання обов'язків голови обласної ради. Подати у відставку 64-річного керівника, члена СДПУ(о) спонукали, за офіційною версією, сімейні обставини та турбота про власне здоров'я.

Новим головою обласної ради таємним голосуванням обрано 52-річного Віктора Павліченка **(на знімку)**, голову Золотоніської райдержадміністрації, досвідченого господарника, політика і організатора.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Кравчук відмовляється від лідерства

У вересні народний депутат України Леонід Кравчук проситиме своїх колег звільнити його з посади лідера фракції СДПУ(о). Вчора на прес-конференції він пояснив такий крок бажанням зосередитися на керівництві громадським форумом «Об'єднаймо Україну».

Лідер соціал-демократів хотів би, щоб форум, який він очолює, став впливовою структурою, з якою рахуватиметься влада. «Об'єднаймо Україну», за його словами, вирішуватиме питання зі створення блоку, в який увійдуть різні партії та організації. Але безпосередньо громадянський форум «Об'єднаймо Україну» не буде учасником виборчої кампанії 2006 року. Ні обійматиметься, ані цілуватиметься з владою, додав Леонід Макарович.

Вибухівку виготовляли... міліціонери

Мал. Миколи КАПУСТИ.

■ ВІДГОМІН ВИБОРІВ

У Вінниці встановлено імена міліціонерів, які виготовляли вибухівку для замінування виборчих дільниць на виборах Президента України. Таке сенсаційне повідомлення прозвучало з уст міністра внутрішніх справ Юрія Луценка в інтерв'ю одному з популярних телеканалів.

Цих міліціонерів справді виявили, але не заарештували. Вони, фахівці з вибухівки, як і раніше, продовжують працювати в Науково-дослідному експертному центрі УМВС у Вінниці. Розслідує справу прокуратура області. Начальник УМВС у Вінницькій області полковник Василь Дремлюга вважає їх більшою мірою жертвами тодішньої системи, а не винуватцями. Вони виконували наказ. Тому, за словами головного міліціонера області, першими до відповідальності мають бути притягнуті ті, хто давав вказівку на виготовлення вибухівки. Імена цих людей відомі: це представники старої влади, які нині вже не працюють на державній службі.

У день виборів на Вінниччині було зафіксовано 25 випадків замінувань виборчих дільниць. Окремі з них могли спричинити реальну загрозу життю людей. В. Дремлюга каже, що міліціонери впізнали свої вибухові пристрої під час їх знешкодження і тільки тоді зрозуміли, для чого вони були потрібні, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК**.

Тимошенко вважає роботу уряду «амбіційно позитивною»

Учора директор-розпорядник МВФ Родріго де Рато порадив Прем'єр-міністрові Юлії Тимошенко приборкати інфляцію в Україні. Сторони обговорили також питання залучення інвестицій і роботу податкової системи нашої країни. За інформацією уряду, в третьому кварталі поточного року інфляція становила 1,9%, інвестиції в основний капітал зросли на 15%. «Підсумки півріччя роботи уряду, роботи регіональної влади є не просто позитивними, а амбіційно позитивними. Реальне зростання ВВП в абсолютному вираженні цього року на 20,3% більше, ніж торік. Зважаючи на те, що півроку припало на вибори і поствиборний період, це чудовий прорив в економічній сфері України», — запевняє Тимошенко **(на знімку)**.

З метою поліпшення інвестиційного клімату Юлія Тимошенко підписала постанову № 666 «Про створення Українського центру сприяння іноземному інвестуванню». Його функціонування створить сприятливі економічні, правові та організаційні умови для діяльності іноземних інвесторів. Крім того, Кабмін до 1 вересня нинішнього року обіцяє скасувати більше 2 тисяч регуляторних актів, що стосуються підприємницької діяльності.

А ще з наступного тижня шахтарям почнуть виплачувати старі борги в зарплаті. За словами Юлії Тимошенко, вже затверджено порядок виплати заборгованості. Крім того, уряд затвердив перелік 520 великих і малих українських підприємств, що будуть приватизовані в 2005—2006 роках.

Учора ж перший віце-прем'єр України Анатолій Кінах провів нараду щодо ситуації на ринку зерна і цукру. Напередодні прем'єр Юлія Тимошенко повідомила, що саме уряд ініціював завезення цукру-сирцю для стабілізації цін на цей продукт і його закупівлі в держрезерв. Асоціація виробників цукру вже звернулася до генпрокуратури з проханням перевірити законність поставок сирцю і закликала селян не поставляти цукровий буряк заводам, які згодяться переробляти тростинний цукор.

Яна СТАДІЛЬНА.

Цукру багато. Але уряду буде несолодко

■ **РЕЗОНАНС**

«Підсумки роботи Президента й уряду, перефразовуючи прем'єра, не просто негативні, а амбіційно негативні», — заявив лідер комуністів Петро Симоненко **(на знімку ліворуч)**.

Відчутно зниження темпів економічного зростання, підвищення цін на енергоносії. Крім того, харчові продукти з'їдають те номінальне підвищення пенсій і соціальних виплат, яке нинішня влада намагається видати за реальне підвищення доходів наших громадян, підкреслює народний депутат і додає, що за шість місяців роботи нинішнього уряду країна вже пережила кілька криз: м'ясну, бензинову, цукрову...

Щодо останньої — контрабандного, за словами парламентаря, ввезення на митну територію України без сплати відповідних зборів і мита 150 тис. тонн цукру-сирцю — то це, взагалі, «відвертий кримінал».

У зв'язку з цим комуністи вимагають від Генпрокурора Піскуна і глави СБУ Турчинова забути про свої симпатії і порушити кримінальну справу за цим фактом.

Разом з тим соціалісти обвинувачують Кабінет Міністрів у розробці тіньової схеми з відмивання грошей через увезення цукру-сирцю під виглядом давальницької сировини без сплати мита і податку на додану вартість для подальшого продажу в Україні. Про це повідомила прес-служба СПУ з посиланням на заяву народного депутата Йосипа Вінського **(на знімку праворуч)**.

За його словами, «Кабінет Міністрів затіяв тіньову схему, за якою певні люди покладуть собі до кишені 150 мільйонів доларів».

«Імпортний» цукор, переконані соціалісти, може «збити» ціну. Але одночасно він «зіб'є з ніг» і вітчизняних цукровиків, дестабілізує ситуацію на ринку. Народний депутат називає рішення про ввезення цукру-сирцю аферою, що призведе до руйнування цієї галузі.

■ **ФОТОФАКТ**

Президент України Віктор Ющенко під час свого відпочинку зустрівся у Криму з директором-розпорядником МВФ Родріго де Рато.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

А караван іде

Чи завжди приватизація — панацея від усіх бід підприємства? Життя підказує, що раз на раз не виходить

■ **РЕПЛІКА**

Приміром, в Оболонському районі столиці, питома частка якого в міському бюджеті 17 відсотків, залишилися якісь парагрійка неприватизованих підприємств. Узагалі там розміщено 83 підприємства дев'яти галузей. Тож, виходячи із загальноприйнятого міфу, оскільки на переважній більшості переважає не державна форма власності, там має панувати виробничий бум. Аж ні. За останні роки кількість збиткових підприємств зросла майже вп'ятеро. Із 3—4 до 15. Добре, що тут є ЗАТ «Оболонь», яке «витягує» бюджет, та ще декілька «рятувальників». До речі, такі «рятувальники» є в кожному районі столиці.

Узяти, приміром, ВАТ «Завод КІНАП», який колись, ще у минулому столітті, успішно випускав освітлювальне обладнання для кіно- і фотостудій та вузькоплівкову кіноапаратуру. Держпакет акцій підприємства продали за борги, і сьогодні фактично тут залишилося два корпуси. Злі язики плещуть, що одне з головних джерел доходів ВАТ — плата за здані в оренду комерційним структурам виробничі приміщення. Ще один приклад. ЗАТ «Любава». Хіба у звітах товариство не заявляло про збитки на кілька десятків тисяч гривень?..

Підприємства, які помирають, або ледь-ледь дихають, є будь-де: і у столиці, і у провінції. Але місцева влада позбавлена будь-яких важелів впливу на ситуацію. А для зміни власника необхідно ініціювати процедуру банкрутства. Хто на це піде? Зарплата така-сяка на підприємствах виплачується, великої заборгованості перед бюджетом немає. То навіщо збурювати тихе плесо...

Під акомпанемент гучних приватизаційних скандалів довкола стратегічних об'єктів, імовірно, що орендні платежі «тінню» пливуть повз міські бюджети в кишені орендодавців, що біля керма. А для рядових акціонерів — дуля з маком. Які можуть бути дивіденди, коли немає прибутку. Рядові акціонери — це переважно працівники цих підприємств, які за свої кровні придбали акції рідного підприємства.

Кінця краю цьому «в'ялому» процесу не видно. Бізнес тихенький, об'єктивні причини збитковості завжди можна знайти. А що місцева влада? Вона, окрім того, що посварити пальчиком та прочитати мораль, на цей процес вплинути не може...

Борис СОМАРІН.

Бідні наші родичі...

■ **ЩОДЕННИК**

Понеділок. Заступник голови ДПА Катеринчук подав у відставку. Через інший погляд на добір кадрів, ніж у його начальника: в ДПА мають призначатися «люди, які працювали на кампанію Віктора Ющенка — члени комісій, довірені особи, які поділяють погляди на зміни, що повинні відбутися у суспільстві, погляди уряду»... Хоч Кірєєв і «чудовий фахівець, знавець економіки», але Катеринчук вважає, що «не все будується на цифрах, є ще людські стосунки».

Отакої! Досі критерієм для призначення на посаду була професійність. А що керуватися у роботі потрібно законами, а не людськими взаєминами, то й сумніву не підлягає. Тож чи варто дивуватися нерозумінню між начальником-фахівцем ДПА і його заступником, у котрого такі «оригінальні» погляди на справу?

Вівторок. Кабмін може призначити стартову ціну «Криворіжсталі» у півтора разу дешевшу, ніж її реальна вартість, — 5,88 млрд. грн., що відповідає 1,16 млрд. доларів. Деякі експерти кажуть, що уряд недооцінив комбінат, і під час торгів його вартість зросте щонайменше в півтора разу. Втім, їхні опоненти вважають, що оцінка здійснена без залучення незалежного фахівця. А також передбачають, що, зважаючи на скандали навколо підприємства, уряду, можливо, доведеться ще доплатити власнику, який придбав його за трохи більш ніж 800 млн. доларів...

Середа. Глава МВС Юрій Луценко призначив виконувачем обов'язків начальника управління МВС у Волинській області Віктора Швидкого, який досі працював в управлінні МВС Дніпропетровської області. За його словами, прихід на цю посаду «людини зі сходу» Україні має розв'язати «проблему кумівства та родинних зв'язків, які стали на заваді виконанню цілей, поставлених Президентом», а також, що «західноукраїнське кумівство буде принципово громитися».

Мабуть, над цією заявою реготали громадяни не лише на заході, а й у всіх регіонах країни: не таємниця, скільки кумів, родичів, і чиїх саме, працює у структурах на всіх щаблях влади... То, може, «громити» слід розпочати з Києва? Для більшої результативності.

Четвер. Прем'єр Юлія Тимошенко — донедавна «газова принцеса» та «місіс 11 мільярдів доларів», з'ясовується, бідна: торік, як свідчить її декларація про доходи, вона одержала 60.665 грн. зарплатні. Та ще матеріальну допомогу — 5.062 грн. У прем'єра немає власного житла, вона його орендує. А на банківському рахунку — 900 грн. Тимошенко не вказала іншого капіталу, нажитого в часи, коли вона очолювала «Єдині енергетичні системи».

Цікаво, а як удається пані Тимошенко замовляти ексклюзивне вбрання від дизайнерів та користуватися іншими атрибутами аж ніяк не бідного життя? Якось вона обмовилася, що все — за кошт чоловіка. Але в декларації про доходи вона вказала, що він не заробив торік ані копійки. Крім того, наречений доньки Тимошенко в одному з інтерв'ю заявив, що коли познайомився зі своєю обраницею, то в Лондоні, де вона навчалася, дівчина жила в «жахливій розкоші». Звідки статки? Чи сім'я прем'єра теж живе на подарунки від «друзів»?

П'ятниця. Оприлюднена заява голови КВУ Ігоря Попова про те, що до списків партій можна потрапити за гроші. Приміром, місце у виборчому списку Народного союзу «Наша Україна» можна придбати за 2—14 млн. доларів. За його словами, один київський чиновник уже купив собі і синові два місця за 14 млн. доларів. Але прес-секретар голови політради партії це спростувала, бо самих списків ще немає.

А хіба повідомлення голови КВУ не повинне стати об'єктом уваги відповідних органів, котрі борються з такими явищами? Адже звинувачення серйозне, а Попову навіть прізвище чиновника та його сина відоме...

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ **У НОМЕР**

Біло-блакитним до смаку вже рожевий колір

Партія регіонів України може піти на парламентські вибори 2006 року із символікою, де переважатиме рожевий колір. Про це заявив народний депутат України Василь Горбаль і додав, що таке рішення може бути прийняте на найближчому з'їзді партії.

Звернення під контролем

Регіональна приймальня Президента України почала працювати в Кіровограді.

Її керівник-консультант Микола Безлатній повідомив, що регіональну приймальню створили через величезну кількість звернень кіровоградців, зареєстрованих у секретаріаті Президента. Лише протягом першого півріччя їх було понад 98 тисяч. Окрім прийому громадян нова структура (в якій, до речі, передбачено дві штатні посади) також контролюватиме роботу зі зверненнями місцевих органів влади.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Хабарі брали, беруть і...

На Дніпропетровщині у хабарництві викрито колишнього голову однієї з райдержадміністрацій. Про це «Голосу України» повідомили у департаменті зв'язків з громадськістю МВС.

Перебуваючи на цій посаді, керівник вимагав у приватного підприємця хабара за те, щоб його підприємницька діяльність і надалі була безперешкодною. За своє «сприяння» голова отримав матеріали для будівництва на суму 4,8 тис. гривень.

А днями працівники правоохоронних органів затримали голову Самбора Тараса Тершовчина під час одержання хабара у сумі п'яти тисяч доларів «за сприяння у приватизації» одного будинку. Поки що він перебуває у міському слідчому ізоляторі.

Міліцію посадили на «Жигулі»

Ключі від 20 новеньких «Жигулів» вручив представникам місцевої міліції одеський міський голова Едуард Гурвіц. Автомобілі призначено для працівників полку патрульно-постової служби і спецпідрозділу «Беркут». Ця акція — один з пунктів програми Одеської міської ради про надання допомоги міліції. Крім придбання автомобільної і спеціальної техніки, програмою також передбачено допомогти стражам порядку придбати засоби зв'язку і житло.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

НОВИНИ

СУБОТА, 6 СЕРПНЯ 2005 ▪ № 144 (3644)

Позитивне сальдо Білорусі в торгівлі з Україною в січні—червні становило 20,8 млн. доларів

Лідер Християнсько-ліберальної партії народний депутат Леонід ЧЕРНОВЕЦЬКИЙ хоче звернутися до Президента України Віктора Ющенка з проханням помилувати льотчиків, яких визнано винними в скнилівській трагедії

▪ У НОМЕР

Амурський тигр помер від спеки

Одеса. У місцевому зоопарку помер 19-річний амурський тигр Янтар. Причина смерті, як припускають ветеринари, небувала спека, що протягом двох тижнів стоїть у місті. Мешканці зоосаду ховаються від духоти і сонця в закритих приміщеннях, а надвечір з'являються у вольєрах. Тигр Янтар — корінний одесит, народився в зоопарку, рано осиротів. Справити тигряче весілля йому так і не вдалося. З приводу його смерті найбільше сумують одеські дітлахи — цар природи був їхнім улюбленцем.

Наркодилер у погонах

Крим. У Ялті під час спроби реалізації партії наркотиків затримали офіцера міського управління міліції. Операцію провели співробітники спецвідділення СБУ і республіканської прокуратури. За фактом порушено кримінальну справу.

Віктор ХОМЕНКО.

Урятувалися через лаз у стіні

Крим. Унаслідок короткого замикання опівночі сталася пожежа в магазині продовольчо-промислових товарів Сакського райпо. У підсобці ночувало подружжя співробітників крамниці та їхні дві дочки. Їм вдалося пробити лаз у стіні й врятуватися. Вогонь гасили майже чотири години три підрозділи рятувальників. За цей час у приміщенні впав дах. Згоріли й сусідні магазин фототоварів та бар з літнім майданчиком.

Вл. інф.

У Закарпатті — штормове попередження

Закарпатський обласний центр з гідрометеорології розповсюдив штормове попередження, згідно з яким сьогодні на території Закарпаття можна чекати підвищення рівня річок на 0,5—1,5 м, у малих водостоках — формування значного місцевого стоку, а в горах — утворення селів. Управління МНС звертається до жителів прикордонних районів Закарпаття з проханням утриматися від нетермінових поїздок до сусідніх румунських повітів.

У той само час Міністерство довкілля та водного господарства Румунії повідомило про можливі паводкові процеси в 36 повітах країни. За прогнозами румунських синоптиків, до восьмого серпня на їх території очікуються сильні дощі та зливи, особливо в гірських районах, що межують з Україною. Унаслідок чого можливі повені, значне зростання дебіту води та її рівня в ряді річок, повідомляє «Інтерфакс-Україна». Насамперед, це стосується повітів Сату-Маре, Марамуреш, Сучава і Ботошань, що безпосередньо сусідують із Закарпатською, Івано-Франківською та Чернівецькою областями України.

Винні касири?

Міністерство транспорту та зв'язку України з'ясувало причини відсутності квитків у залізничних касах. Виявлено зловживання в Українському центрі обслуговування пасажирів на Південно-Західній залізниці. Його співробітники незаконно завищили у 3,5 разу кількість заброньованих місць у потягах, а крім того, касири безпідставно отримували безкоштовні квитки, використовуючи кілька разів прізвища дітей, потерпілих внаслідок аварії на ЧАЕС. За окремими фактами протизаконних дій порушено кримінальні справи.

▪ ФОТОФАКТ

Майстер спорту з автомототуризму Роман Мартинюк (за кермом) і майстер спорту зі стрибків у воду, парашутист і фотограф Сергій Петровський на мотоциклі «Дніпро-16» за 56 днів подолали 15 070 кілометрів, проїхавши територією 10 азійських країн по гарячих точках і щонайскладнішим маршрутом. Спортивне досягнення сміливців занесено до «Книги рекордів України».

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

ДТП — реакція на спеку

ДАІ юридично існуватиме. Принаймні три найближчі місяці, —сказав заступник міністра внутрішніх справ України Володимир Родік. Адже до 1 вересня, згідно із указом Президента до Верховної Ради мають підготувати законопроекти стосовно реорганізації державної автоінспекції. Тобто де-юре на сьогодні на дорогах мають працювати даішники, які насправді фактично не втручаються у рух. Посадовці МВС упевнені, що помічене підвищення кількості дорожньо-транспортних пригод та порушень не є результатом указу Президента, а лише реакцією на спекотну погоду.

У плановану законопроекті найбільше уваги приділять викоріненню корупції та хабарництва. Насамперед цього прагнуть досягти підвищенням оплати праці інспекторів. За кожним із них буде закріплено певну ділянку дороги. І за станом дорожнього руху на ній і оцінюватимуть міліціонерів, і, відповідно, даватимуть премії чи навпаки, урізатимуть зарплату. А самі інспектори, яких буде близько трьох тисяч, мусять пройти переатестацію. Вони отримають краще технічне забезпечення. Зокрема, з'являться камери з догляду за рухом на особливо небезпечних перехрестях. Ті ж, хто не відповідатиме вимогам, перейдуть до інших міліцейських департаментів.

Начальник ще діючої ДАІ Сергій Коломієць сказав, що зміняться і критерії, за якими оцінюватимуть роботу на дорогах. Кращим патрульним буде не той, хто випише найбільше штрафів, а той, ділянка якого є найбезпечнішою та найкомфортнішою на думку водіїв, серед яких проводитимуть опитування. А ще, відповідно до запланованих змін, жезли використовуватимуться тільки для регулювання руху, для інших операцій з'являться нові пристрої.

Посадовці МВС впевнені, що майбутня патрульна служба допомагатиме руху та краще реагуватиме на порушення. Від старої організації не залишать і назви. Адже тут упевнені, що «інспекція» від слова «контролювати», а «служба» — від «служити людям»...

Анна БОЙКО.

Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

Свідомість зникає, коли люди сідають за кермо

▪ СИТУАЦІЯ

Маршрутка з пасажирами, що прямувала з Києва до Рівного, раптом виїхала на смугу зустрічного руху і протаранила вантажівку. Частина пасажирів опинилася в лікарні. Місцеві жителі, які визволяли з металевої пастки водія автомобіля з допомогою ломів і домкрата, розповіли, що одразу відчули запах перегару. Порожні пляшки з-під спиртного валялися просто в салоні. Експертиза підтвердила: водій п'яний. Минішнього року працівники ДАІ зафіксували в області 21 випадок, коли за кермом автобусів перебували особи в стані алкогольного сп'яніння.

За перші п'ять днів після відомого указу Президента про ліквідацію ДАІ в області сталося 37 дорожньо-транспортних пригод. Торік за ці самі дні їх було 23. За п'ять днів цього року загинуло 7 осіб. Торік — дві. Травмовано за цьогорічну п'ятиденку 49 людей. Торік — 26. Якщо приплюсувати дані й за наступні дні, контраст буде ще більший, бо в один із них було одразу п'ятеро загиблих.

Ситуація на дорогах, незважаючи на «круте» реформування, погіршується. Схоже, помічники Президента, інформуючи гаранта Конституції, не зовсім точно розставили акценти. Хабарництво — ще не найбільша біда. Куди жахливіше те, скільки трупів щодня доставляють до моргів.

За словами начальника УМВС України в Житомирській області Михайла Климчука, наші закони розраховані на високу свідомість пересічного громадянина.

Але ж та свідомість десь зникає, коли люди сідають за кермо. Багато хто з них чомусь вважає, що правила писані для когось, а не для нього. А коли їх зупиняють, щоб оштрафувати за порушення, намагаються відкупитися. Інспектор ДАІ не звикав би брати, якби не давали.

Боротьба з хабарництвом розпочалася не вчора. Але щоразу та чергова хвиля захлиналася в купюрах, що їх пересічний водій вкладав у документи, які треба було пред'явити даїшникові. Докази? Будь ласка. За перше півріччя на Житомирщині зафіксовано 93 випадки, коли водії намагалися дати хабарі інспекторам ДАІ. Порушено 3 кримінальні справи стосовно водіїв. Відкупні пропонували різні, а найбільше — 200 гривень — давали в чотирьох випадках. Тож чому дивуватися, що з часом апетити зростають, начальство вимагає в підлеглих поділитися «наваром», а ті, щоб заробити його для себе й для «того хлопця», починають чіплятися і до водіїв, які ніякого порушення не допустили.

Ефектно ліквідувати ДАІ дуже просто. А що далі? Докорінне кадрове оновлення в структурах, створюваних замість інспекції? Михайло Климчук визнав: для цього потрібен резерв кадрів, а його немає.

Отож ті самі люди з новими назвами посад і надалі дбатимуть, щоб ми, сідаючи в автобус, не намагалися по запаху визначити, що встиг «прийняти» водій —самогонку чи «казьонку».

Олексій КАВУН.

Житомир.

Виселятимуть! Але нескоро

Загальна заборгованість населення за житлово-комунальні послуги становить 7,2 мільярда гривень. Як з цим боротися і як поліпшити обслуговування населення в цій сфері розповів на прес-конференції голова Держжитлокомунгоспу Олексій КУЧЕРЕНКО.

На запитання «Голосу України», чи застосовуватимуться жорсткіші методи до злісних неплатників, Олексій Кучеренко зазначив, що спеціального закону про виселення за борги немає, але немає й закону, котрий забороняв би це робити. Тому, можливо, що таких заходів вживатимуть. Але це складна процедура, і все має відбуватися через суди. Та й не за нинішніх ЖЕКів, коли послуги надаються неналежним чином, а втрати води чи тепла через недбалість комунальників покривають власники квартир.

Альтернативу нинішнім ЖЕКам посадовець вбачає у створенні інституту повноправного власника житла з усіма правами і обов'язками. Таким голова Держжитлокомунгоспу назвав об'єднання співвласників. Лише за цих умов люди зможуть контролювати, як використовуються їхні гроші. А в разі неналежного обслуговування обрати нового керівника будинку. Це й буде, за його словами, справжнє самоврядування.

Марина КРИВДА.

▪ СПРАВИ ЗЕМЕЛЬНІ

Палаци мурують навіть у руслі Дніпра

Кількість кримінальних справ, порушених у зв'язку з незаконним виділенням земельних ділянок у Київській області, незабаром перевищить сотню. Про це заявив кореспонденту «Голосу України» під час прес-конференції глава Київської облдержадміністрації Євген Жовтяк. За його словами, нині заведено 62 такі справи. Особливо багато земельних порушень зафіксовано в Обухівському і Бориспільському районах, де забудова ведеться в обхід природоохоронного законодавства. Палаци мурують навіть просто в руслі Дніпра. Схема така: приймалося фіктивне рішення про відведення ділянок під водою, потім відбувався незаконний гідронамив території, потім змінювали цільове призначення.

Євген Жовтяк на запитання про власників цих наділів від відповіді ухилився. «Я сподіваюся, що прізвища потенційних власників будуть названі під час судових процесів», —додав він. Такі ділянки оформлялися або на фіктивних фермерів, або на ТОВ «із собачою назвою».

На думку глави облдержадміністрації, споруди, вивершені на незаконно відведених земельних ділянках, навряд чи будуть знесені. Формально це можливо, однак в українській судовій практиці випадків таких ще не бувало. Найрозумніше, вважає він, що можна тут зробити: встановити плату за незаконно зайняту в природоохоронній зоні землю, розмір якої в сотні разів перевищує плату за наділ, відведений відповідно до законодавства.

Галина КВІТКА.

На миротворців-контрабандистів чекає суд

Слідство про контрабандне вивезення з Іраку українськими миротворцями кількох сотень тисяч доларів завершено. Нагадаємо, що 10 лютого цього року миколаївські митники на борту літака, який прилетів з Іраку з українськими миротворцями, знайшли понад 300 тисяч доларів. Гроші були сховані в коробках для мобільних телефонів, запальничок та з-під взуття. Начальник слідчого відділу Генпрокуратури Володимир Шапакін заявив, що не може зараз розголошувати всі подробиці скандалу, посилаючись на таємницю слідства. Хоча підтвердив, що слідчими відпрацьовувалась версія, за якою миротворці продавали в Іраку майно, військову техніку та боєприпаси. За його словами, правоохоронці порушили три кримінальні справи за цим інцидентом. Двом миротворцям пред'явлено обвинувачення, **повідомляє "5 канал".**

Пташиний грип може з'явитися в Україні?

Після недавньої заборони Державного департаменту медицини України імпортувати м'ясо птиці та продукти птахівництва із Новосибірської області Росії Україна вдалася до жорсткіших заходів. Віднині введено заборону на ввезення в Україну живої птиці та відповідної продукції з усієї території Росії. Також заборонено ввезення такої продукції з Казахстану, де зафіксовано спалахи подібної хвороби. Про ситуацію з пташиним грипом та ящуром птиці в Росії та заходи, що їх здійснює Міністерство аграрної політики України, Держдепартамент ветеринарної медицини, щоб не допустити захворювання в країну, йшлося під час прес-конференції голови Департаменту ветеринарної медицини Петра Вербицького.

Ювілей паперового журавлика

Рівно 60 років тому людство побачило ядерну бомбу в дії. 280 тисяч осіб загинули і 200 тисяч були опромінені. 6 і 9 серпня розділили на дві частини — до і після бомбардувань — життя мешканців Хіросіми та Нагасакі. Ці два дні змусили замислитися людство над крихкістю планети, жителі якої мають таку зброю.

Сьогодні в музеї Ракетних військ стратегічного призначення відкривається виставка "Хіросіма—Нагасакі". Експозицію в смт Побузькому Кіровоградської області організовано Центральним музеєм Збройних Сил України разом з Меморіальним музеєм миру міста Хіросіми. Вибір місця виставки не випадковий. Річ у тім, що музей Ракетних військ відкрито на базі бойової позиції і командного пункту ракетного полку 46-ї дивізії, що входила до складу 43-ї Ракетної армії, розташованої на території України. Армія мала на озброєнні 176 міжконтинентальних балістичних ракет класу РС-18 та РС-22. І Україна стала першою країною, яка добровільно відмовилася від ядерної зброї.

Відкриють виставку заступник міністра оборони України Володимир Пасько і посол Японії в Україні Кіщіро Амає.

Вл. інф.

■ СВІТ КОРОТКО

БЕЛЬГІЯ

"Дикунів" штрафуватимуть

З бельгійців стягуватимуть штрафи за купання в заборонених зонах на узбережжі Північного моря. Штрафувати "дикунів" почнуть з наступного літа. Цей обов'язок покладуть на рятувальників, яким тепер слід закінчити спеціальні курси при поліції.

КИТАЙ

Ще одна аварія

Кількість загиблих від отруєння чадним газом гірників на вугільній шахті в провінції Хенань досягла 26. Аварія сталась у вівторок о 10.30 вечора за місцевим часом на шахті "Синфа" в районі міста Юйчжоу. На момент аварії під землею перебували 43 гірники. Сімнадцятьом шахтарям удалось врятуватися, вчасно вибравшись на поверхню.

РОСІЯ

"Приз" пішов на дно

Біля берегів Камчатки в четвер утратив управління підводний апарат "Приз" із сімома військовими моряками на борту. Про інцидент стало відомо лише в п'ятницю. Запасів повітря в затонулому батискафі підводникам вистачить іще на чотири доби. Апарат перебуває на глибині 190 метрів. ВМФ Росії звернувся до Тихоокеанського флоту США по допомогу в рятуванні екіпажу батискафа. З цією ж метою Японія направляє до берегів Камчатки чотири кораблі.

ІЗРАЇЛЬ

Стріляв по своїх

Ізраїльтянина, який у четвер розстріляв пасажирів автобуса в ізраїльському арабському місті Шфарам, розтерзав натовп. Унаслідок обстрілу загинули троє людей, щонайменше четверо одержали поранення. Мотив злочину поки що невідомий. Як повідомляють ізраїльські ЗМІ, стріляв екстреміст-поселенець із Західного берега Йордану, протестуючи проти виходу Ізраїлю з сектору Газа.

■ СПІВПРАЦЯ

Погостювали і по-доброму позаздрили чувашам...

Тридцять років дружать два райони — Золотоніський (Черкащина) і Вурнарський (Чувашія, Російська Федерація). На початку кризових дев'яностих побратимські зв'язки ледь не згасли. Однак кілька останніх років переконали: ділова співпраця, обмін освітянськими, мистецькими, спортивними делегаціями збагачує обидві сторони, додає завзяття і наснаги в роботі.

...З гостинних Вурнарів повернулася група золотоніських підприємців та представників влади. "Раніше наші друзі у нас запозичували досвід, — поділився враженнями від поїздки заступник голови Золотоніської РДА Віктор Панченко. — А тепер ми дуже уважно ознайомилися з досягненнями вурнарців".

Особливо вразили українську делегацію зміни у соціальній сфері. У Вурнарському районі з 40-тисячним населенням успішно діє програма "Шкільний автобус", тут за європейськими стандартами збудовано чудовий спорткомплекс, відкрито іподром. "Оглянувши ці споруди, я щиро позаздрив своїм друзям", — зізнався Віктор Панченко.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

■ ФОТОФАКТ

Фото Андрія НОВАКА (Укрінформ).

Активісти партії "Союз" провели біля міського управління внутрішніх справ Одеси акцію протесту, спрямовану на недопущення використання міліції як засобу тиску на місцеві засоби масової інформації.

Порт Донузлав — буде!

■ ПЕРСПЕКТИВА

Міжнародний порт з дванадцятьма терміналами, аеропорт, автошлях і залізниця будуть збудовані в районі озера Донузлав. Будівництво масштабного промислово-морського комплексу коштуватиме 2,5 мільярда євро. Серед найвірогідніших партнерів України в реалізації грандіозного проекту — Туреччина, Росія, Грузія, Білорусь і країни Балтії.

Новий порт дасть можливість оперативно обробляти великотоннажні судна з глибокою посадкою, що приваблять вантажовідправників і отримувачів з багатьох країн світу. Прохід через Босфор обмежено, й габаритні кораблі проводити вигідніше, ніж дрібні.

— Ми починаємо серйозну справу, — наголосив Президент України Віктор Ющенко під час знайомства з проектом. Він відзначив унікальну структуру глибини дна, яке дасть змогу у 2,5 разу збільшити рівень осадки суден і їх тоннажність порівняно з Одеським портом. Землі відведені під грандіозну будову вільні, нерозпайовані і непридатні для використання в сільському господарстві. Хімічної та нафтової промисловості на Донузлаві не буде, цього домоглися екологи і громада Євпаторії.

— Півстоліття тому цю бухту розглядали як першу і найперспективнішу на Чорному морі для СРСР. Тільки через дискусії з військовими та інші обставини перемогли інші проекти. Унікальні характеристики і економічна ситуація підказують: прийшов час будувати міжнародний морський торговий порт Донузлав, — наголосив В. Ющенко і детально проаналізував мінуси, що можуть зупинити цей проект. Для будівництва потрібно створити акціонерне товариство, щоб залучити державні кошти й іноземні інвестиції. Президент зазначив, що найближчим часом влада повинна визначити стратегію розвитку морських портів на найближчі п'ять років, інакше вона втратить перспективу свого розвитку як морської держави на десятиліття. Адже дві третини з 19 портів країни вже вичерпали свої можливості.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Фото автора.

Історія повертається додому

До Херсона прибув цінний "вантаж". Серед семи тисяч документів — історія створення заповідника Асканія-Нова, технології розведення та вирощування унікальної породи тонкорунних овець. Є й цікаві знімки зрошувальної системи заповідника, яка діє й сьогодні. А також свідоцтво, що у 1889 році на Празькій виставці за унікальний винахід розробнику вручили золоту медаль. Унікальний родинний архів привіз у подарунок Державному архіву області координатор сільського господарства в уряді Князівства Ліхтенштейн Фрідріх Фальц-Фейн.

А почалося все з листа, який Фрідріх Едуардович надіслав до держархіву. Нащадок німецьких колоністів цікавився обставинами загибелі бабусі: Софію Богданівну під час жовтневої революції розстріляли у власному маєтку. Родина Фальц-Фейнів побувала в Нововоронцовському районі, де збереглися споруди родинного маєтку, і в селі Гаврилівка, де кілька років тому на кошти нащадків збудовали православний храм.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

На знімку: міський голова Херсона Володимир Сальдо (перший зліва) і Фрідріх Фальц-Фейн з родиною.

Оборудки з лісом

У заказнику «Варюшино» вирубали 700 сосен. Цю деревину начальство ДП «Веселинівське лісове господарство» продавало приватним особам, чим завдало збитків державі на 78 тисяч гривень. А прокурор Первотравневого району виявив незаконну порубку 166 дерев і чагарників у регіональному ландшафтному парку «Гранітно-степове Побужжя»: сума збитків — 16,3 тисячі гривень.

Олена ІВАШКО.

ДЕНЬ
СУБОТА, 6 СЕРПНЯ 2005 ■ № 144 (3644)

Комісія з державних нагород і геральдики пропонує відмовитися від масових нагороджень до професійних свят і ювілеїв

Харцизький трубний завод планує взяти участь у тендері на постачання труб для нафтопроводу Східний Сибір—Тихий океан

■ ВІСТІ З ПОЛТАВЩИНИ

Слабка стать? Як хто!

На Полтавщині почастішали вбивства, які скоюють представниці слабкої статі. Так, нещодавно працівники Ленінського РВ Полтави затримали 48-річну Ф., яка підозрюється в убивстві 39-річного полтавця. Традиційно вони спершу випивали, тоді посварилися, а далі жінка не знайшла кращого аргументу, як прикінчити його.

А в Комсомольську 51-річна Б., посварившись із 28-річним співмешканцем, теж не панькалася з ним. Чоловік помер від поранення в лікарні. Така ж доля спіткала й 51-річного жителя Решетилівського району, який теж загинув від рук співмешканки.

А нещодавно в реанімаційне відділення третьої міської лікарні Кременчука в непритомному стані доставили невідому жінку. Лікарі виявили в неї закриту черепно-мозкову травму, струс головного мозку. Працівники Автозаводського РВ Кременчука за підозрою у скоєнні цього злочину затримали 26-річну жительку міста Т. Під час нічних посиденьок у місцевому барі «Колесо» вона, посварившись із незнайомкою, кинулася її лупцювати...

Утім, є й випадки, коли за слабку стать не соромно. Так, на дискотеці в селищі Халтурине Карлівського району батько спробував захистити честь доньки, а в результаті їй самій довелося захищати татуся: дівчина уміло вклала на підлогу аж двох лобуряк.

100-літній ювілей сільської хати

Столітній ювілей хати родини Калайдів відзначили жителі села Городище Чорнухинського району на Полтавщині. Її господареві Саві Калайді цього року теж виповнилося б 100, та вже давно відійшов він за вічну межу. Його діти, яких доля розкидала по всіх куточках колишнього СРСР, вирішили вшанувати пам'ять предків. Так звичайна сільська хата стала музеєм. Тут зберігаються сімейні реліквії, старі меблі, посуд.

На сторіччя «родинного гнізда» Калайди з'їхалася з Севастополя, Лубен, Санкт-Петербурга. Зібралися на батьківському дворі й численні родичі, друзі, односельці. Такого концерту, який відбувся на імпровізованій сцені, не пам'ятають навіть старожили Городища. Адже родина Калайдів завжди славилася співучістю. Сава Кіндратович — колишній керівник церковного хору. Григорій та Андрій після школи вступили до Полтавського музичного училища імені Миколи Лисенка. Григорій Савович — заслужений працівник культури України, тривалий час керував хором при Полтавському палаці піонерів і школярів. Андрій Савович закінчив Московську консерваторію, працював у Калузькій філармонії, був провідним солістом Ленінградського мюзик-холу, а нині — соліст ансамблю пісні і танцю внутрішніх військ та ансамблю козаків Ленінградського військового округу. І всі ці заслужені діячі, музиканти, студенти вийшли з колиски однієї невеликої сільської хати, якій уже сто років. А скільки таких хат сьогодні стоять пустками? Надто часто «исконные» жителі Києва, Донецька, Севастополя та інших мегаполісів забувають про свої «колиски». А може, соромляться отих вікон, що вросли в землю, солом'яних дахів. Так і втрачаємо духовне коріння цілої нації.

Бережи береги

Від Полтави до Нових Санжар пропливли на човнах Ворсклою учасники акції «Чистий берег». Вони виявили та задокументували численні факти порушень природоохоронного законодавства вздовж тридцятикілометрового узбережжя, яке є улюбленим місцем «паломництва» відпочивальників з обласного центру й місцевого люду. Результати експедиції стануть предметом розгляду у відповідних інстанціях, адже після побаченого «мандрівники» ще раз переконалися: час бити на сполох — і владі, і громадськості.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

Завод обслуговують... сім чоловік

Фото Оксани БАРБАРСЬКОЇ

У селі Ободівка Тростянецького району ввели в дію завод-автомат з виробництва облицювальної керамічної цегли (на знімку). Це — четвертий завод такого типу в Україні. Але на відміну від інших — у Львові, Білій Церкві на Київщині та у Ромнах на Сумщині — вінничани використовуватимуть малозатратну технологію з мінімальною кількістю працюючих.

Появі заводу-автомата в глибинці Поділля, що виріс на базі запущеної цегельні, ободівчани завдячують київському підприємству «Люксбуд», де генеральним директором земляк — Вадим Леміш. За його словами, встановлене тут іноземне обладнання дає змогу протягом року виготовити п'ять мільйонів штук облицювальної цегли, на котру є неабиякий попит. Та найцікавіше, що роботу заводу забезпечуватимуть лише... сім трудівників, а під час окремих змін — чотири. Відрадно й те, що монтаж обладнання здійснили фахівці дивом уцілілої вінницької «Спецмонтажналадки», яка входить до об'єднання «Вінницяоблагробуд».

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Скільки коштує відпочинок у Карпатах?

Любителів Карпатських гір на вокзалах і автостанціях курортних Яремчі, Микуличина, Ворохти, Татарова, Верховини, Яблуниці радо забирають до себе власники гуцульських осель.

Лише в Яремчі цього року відкрито 22 приватні садиби, а загалом їх зареєстровано більш як 300. Найдешевше проживання тут — 10—20 гривень за добу з однієї особи. За такі гроші вам гарантують чисті простирадла, але вбиральня — на свіжому повітрі. Номер з телевізором, туалет і душова кабіна на поверсі обійдуться у приватника від 40 до 70 гривень на особу. Але чи варто їхати в Карпати, щоб проводити час біля телевізора? Якщо харчуватися у газдині, то сніданок коштуватиме 10, а обід — 25—30 гривень. Їжа вам сподобається, бо жінки тут добрі господині: пісною кашею не годуватимуть.

У прикарпатських пансіонатах сервіс вищий. Відповідно й ціни зростають: від 60 гривень за ліжко-місце до 360-ти за номер без харчування. Добре попоїсти можна в кафе, барах, ресторанах. Якщо ви оберете спортбази, то вартість проживання коливатиметься від 20 до 180 гривень за добу. А відпочивальники, для яких гроші — не проблема, можуть розташуватися у дво-, тримісних котеджах, збудованих у вишуканому європейському чи етностилях. Вони розміщені вздовж так званого золотого прикарпатського кільця — від Яремчі до Косова. Ціни тут кусаються: вартість добової оренди котеджів — від 250 до 300 у. о. Можна відпочивати у горах безплатно — брати з собою намети та спальники. Однак про свій приїзд і маршрути руху варто сповістити місцеві аварійно-рятувальні загони, щоб застрахувати себе від несподіванок.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

Газові пірати XXI століття

Працівники податкової міліції та прокуратури Сумщини припинили злочинну діяльність групи спритників столичного ЗАТ «Укрнадрасервіс». Те, що вони безкарно робили упродовж півтора року, занесено до міліцейських анналів.

...Почалося з того, що на землях Карпилівської сільради Охтирського району правоохоронці виявили схованку, де зберігалася установка для видобування газу. Невдовзі розмотали й увесь злочинний клубок. Щоб замаскувати свої наміри, а державу пошити в дурні, київські «винахідники» спочатку отримали ліцензію Держкомітету природних ресурсів на розробку Краснозаярського родовища на території Зіньківського району Полтавської області. Згідно з чинним законодавством, суб'єктам господарювання, зайнятим на розробці складновидобувних та виснажених родовищ, надаються чималі пільги зі сплати податків. Однак вкладати кошти у розробку задекларованого родовища столичні махінатори не поспішали. Точніше, навіть і не думали. На Полтавщині вони встановили ще одну газопереробну установку, газ до якої надходив із... сумських свердловин. Таким чином за 18 місяців вони поцупили 42 мільйони кубометрів природного газу і майже 4 тисячі тонн газового конденсату. Піратська діяльність «Укрнадрасервісу» завдала державі збитків більш як на 1,6 мільйона гривень.

За ухилення від сплати податків в особливо великих розмірах стосовно київських «винахідників» порушено кримінальну справу. Разом із ними доведеться тримати відповідь перед законом і керівникам Карпилівської сільради та Охтирської райдержадміністрації, які незаконно надали землі сільгосппризначення для ведення газовидобувних робіт.

Під час обшуку в офісі ЗАТ «Укрнадрасервіс», працівниками податкової міліції та прокуратури вилучено 850 тисяч гривень готівкою та значну кількість валютних цінностей і документів, які підтверджують злочинну діяльність посадовців товариства.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Із сміття — промінь життя

До кінця нинішнього року стане до ладу нова електростанція, котра працюватиме на міському сміттєзвалищі. Про це повідомили в управлінні з питань євроінтеграції Черкаського міськвиконкому. Нове підприємство працюватиме на метані, що утворюється внаслідок гниття побутових відходів. Інвестори проекту — чеська та шведська фірми — мають чималий досвід зі створення подібних підприємств у себе вдома. Дешеву електроенергію черкаського виробництва міська влада планує використовувати для освітлення вулиць обласного центру.

Лідія ТИТИРЕНКО.
Черкаси.

НА ФЕСТИВАЛЬНІЙ ГАЛЯВИНІ

Чимало приємних вражень залишив у мешканців Володимирецького району Рівненщини та гостей із інших регіонів України традиційний V Всеукраїнський молодіжний мистецький соціально-екологічний фестиваль «Біле озеро». Від інших він відрізняється тим, що, крім традиційних виступів учасників художньої самодіяльності, виставок творчих робіт, дискотек, тут протягом чотирьох днів тривали ще й заходи, спрямовані на виховання у молоді екологічної культури та здорового способу життя. Цьому, зокрема, сприяли театралізоване дійство «Молодь. Мистецтво. Екологія», вечір знайомств «Екологія душі», показові виступи майстрів вітрильних водних видів спорту тощо.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Олени ЗУБЕНКО.

29 липня. Київська область. На традиційному щорічному “Дні поля” глядачі побачили роботу сучасної сільськогосподарської техніки.

1 серпня. Москва. Під час робочого візиту до Москви Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зустрівся з Головою Ради Федерації Федеральних Зборів Росії Сергієм Мироновим.

3 серпня. Пікети активістів Громадської природоохоронної спілки “Порятунок Голосієва” біля Кабміну з вимогами врятувати заповідні території Кончі-Заспи від знищення.

30 липня. Миколаївська область. Розпочався новий сезон розкопок у Національному історико-археологічному заповіднику “Ольвія”.

31 липня. Запоріжжя. Відбувся IX Міжнародний фестиваль козацьких бойових і традиційних мистецтв.

2 серпня. Київ. “Потяг здоров’я” переправив на відпочинок до дитячих санаторіїв Криму 850 дітей.

4 серпня. Київ. Показові виступи мотоциклістів — учасників 59-го Міжнародного “Зоряного автопробігу поліцейських Європи”.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Андрія НЕСТЕРЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, Укрінформу та УНІАНу

Як запевняє Міністерство фінансів, план доходів до загального фонду Держбюджету за липень перевиконано на 6,9 відсотка

За словами директора-розпорядника МВФ Родріго де Рато, зниження рівня інфляції має забезпечити подальше економічне зростання в Україні

■ ТЕМА

З точністю до навпаки

Коли це було: прем'єр Юлія Тимошенко, випромінюючи оптимізм і впевненість, розповідала, що ми почали жити краще? На початку тижня. А коли урядовці запевняли: інфляція за перше півріччя становила 6,4 відсотка? Теж тоді. А в середу Міжнародний валютний фонд (МВФ) звернув увагу: темпи інфляції у річному вимірі становлять 15 відсотків і поки що не уповільнюються, а зростають. Він назвав це «найсерйознішою проблемою української економіки».

Такою само «несподіванкою» від МВФ стало й інше: темпи економічного зростання впали до найнижчої за останні п'ять років позначки — чотирьох відсотків. Але хіба не про досягнення української економіки розповідав нам уряд цілих півроку?

Сумнівне й ще одне досягнення — зростання в 1,6 разу номінальної зарплати — до 705,18 грн. Торік на цей період вона становила 453 грн. Тим часом реальна зарплата, за даними Держкомстату, зросла на 16,4 відсотка — до 527,3 грн. Тобто на 33% менше, ніж номінальна. Якщо вірити оприлюдненій Держкомстатом цифрі інфляції — 6,4%, то постає запитання: де решта відсотків, що з'їло нашу зарплату?

У зв'язку з цими показниками МВФ радить Нацбанку України обмежити збільшення грошової маси і здійснювати гнучкішу валютно-курсову політику. Тобто наступного разу не «стабілізувати» гривню так, як він це зробив недавно. А уряду — визначитися з питаннями реприватизації та поліпшити інвестиційний клімат і платоспроможність державного пенсійного фонду.

Якщо перекласти це на зрозумілу не лише фахівцям, а й пересічним громадянам мову, то виходить, що наш уряд, здійснюючи реформи, все робив з точністю до навпаки? Ситуація нині така серйозна, що МВФ висловив занепокоєння, попередивши: зволікання у боротьбі з кризою, яка насувається, загрозливе для економічного здоров'я держави. А також подав сигнал діловому світу про те, що мати справу з Україною — небезпечно. Це означає: нині зарубіжні інвестори без відома МВФ не ступлять і кроку. Не кажучи про те, щоб інвестувати в Україну бодай копійку. Як і потенційні донори — гранти та фінансові допомоги. Власне, це все одно, що МВФ оголосив нам війну. Принаймні «вовчий білет» нам вручено...

Але чи така вже таємниця — оприлюднене МВФ? Чимало фахівців у ЗМІ, зокрема й «Голос України», у коментарях критикували «беззаперечні» успіхи уряду, попереджуючи про економічну кризу, що насувається. А також ставили під сумнів результати реприватизації, попереджуючи, що ці його акції роблять країну геть непривабливою для зарубіжних інвесторів. Натомість чули запевнення Кабміну про інвестиційний бум в Україні...

Та з економікою довго не пограєшся. Досі Кабінет Міністрів, зокрема його глава Юлія Тимошенко, не висловлювали занепокоєння падінням найважливіших показників, більше, здається, дбаючи про створення власного політичного іміджу, ніж про практичну роботу, спрямовану на зміцнення економіки. Віднині уряд змушений буде працювати не так над реалізацією реформ, як над розробкою антикризових заходів та ще й під потужним зовнішнім тиском і контролем МВФ. І допоки вони не будуть погоджені з Фондом, зарубіжний інвестор у країну не прийде.

Президент Віктор Ющенко мав зустріч з директором-розпорядником МВФ, який стурбований зростанням інфляції і гальмуванням економічного зростання в Україні. Сторони обговорили теми грошово-кредитної, валютно-курсової політики та залучення інвестицій. Про те, чи переконував гість главу держави дбати не лише про політичний імідж України, а й про зростання її реальної економіки, — не повідомлялося...

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ КРИМІНАЛ

Докерувався

Кіровоградська область. Керівникові ВАТ «Завальівський графітовий комбінат» інкримінують заподіяння державі та акціонерам збитків на 1 мільйон 200 тисяч гривень. А почалося це з того, що у квітні 1999 року збори ВАТ схвалили пропозицію директора провести відчуження майна комбінату для погашення кредиторської заборгованості, а також сплати податків 1 мільйон 600 тисяч гривень. Це рішення прийняли з умовою, що кошти від реалізації майна перекажуть на рахунок підприємства. А директор зробив інакше: цілісний майновий комплекс комбінату вартістю 1 мільйон 200 тисяч гривень передав безоплатно в обмін на векселі, не забезпечені ані грошима, ані товарно-матеріальними цінностями. За фактами зловживання службовим становищем порушено кримінальну справу.

Олег БОНДАР.

«Пальма» під майонезом

Під Одесою триває будівництво найбільшого в Європі заводу з виробництва тропічної олії

■ СИТУАЦІЯ

«Голос України» був першою в нашій країні газетою, яка розповіла про початок будівельних робіт найбільшого в Європі заводу з виробництва тропічної олії. Перша паля у фундамент заводських цехів на восьми гектарах непридатних земель поблизу міста Южне Одеської області була забита 22 квітня нинішнього року.

Минуло три місяці. Вдень і вночі ведуться роботи на березі Аджалицького лиману. Інвестори прагнуть максимально точно у встановлений термін виконати свої зобов'язання. Але саме в цей час в деяких друкованих та інтернет-виданнях з'явилися публікації про те, що завод під Одесою призведе до зупинки масложиркомбінатів у Запоріжжі, Харкові, Львові, Вінниці, Одесі. Та що там окремі підприємства. Під загрозою знищення опиниться вся українська харчова промисловість. Підвищаться, мовляв, ціни на десятки найменувань товарів — хліб, маргарин, майонез, печиво, цукерки, туалетне мило, креми. А хлібобулочні вироби, які подорожчали, жителям України доведеться їсти з присмаком аміаку.

Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

Чутки — як вугілля, якщо не обпечуть, то забруднять

Щоб з'ясувати істину, я вирушив на будівельний майданчик разом з паном Дхруба Чаран Пандою, одним з керівників спільного українсько-сінгапурського підприємства «Дельта-Вілмар-СНД». Мій співрозмовник живе в Україні 20 років, з відзнакою закінчив Київський політех, одружений на українці.

— До початку жовтня буде завершено будівництво першої черги заводу, — розповідає пан Панда. — Інвестиції першої черги становлять 17 мільйонів доларів. Створено 200 нових робочих місць. Проектна потужність заводу — 1500 тонн пальмової олії на рік. Вартість інвестиційного проекту, а він розрахований на два роки, становить понад 60 мільйонів доларів.

На будмайданчику поруч з механізаторами, зварниками постійно перебувають екологи. Вони знаходяться тут на вимогу керівництва СП «Дельта-Вілмар-СНД» для контролю за перебігом робіт. Річ у тім, що проект будівництва заводу в частині екологічної безпеки не має аналогів. Це зумовлено тим, що за два з половиною кілометра від будівництва розташований Одеський припортовий завод.

Трубопроводи, якими плануєтся перекачувати пальмову пульпу, повністю герметизовані. А резервуари для зберігання обладнані системою закачування інертного газу (азоту), що запобігає окисленню сировини і зберігає якісні показники продукції тривалий час.

Система очищення трубопроводів унікальна. Таких в Україні немає. Вона передбачає 100-відсоткове висихання труб. Для прикладу: в Україні нині використовують систему сушіння труб продувкою повітрям, що залишає 3—4 відсотки олієвмісткості.

Дотримання екологічних, санітарно-гігієнічних вимог, що відповідають міжнародним нормам, альфа і омега роботи майбутнього заводу. Проведений за ініціативою інвестора відомою британською фірмою міжнародний незалежний аудит не знайшов жодних порушень у комплексі робіт. А його результати вагомі.

Екологічні страшилки лопаються як мильні бульки. Для цього цілком достатньо побувати на будівництві заводу і ознайомитися з технологічними кресленнями.

Пальмова олія — продукт в Україні екзотичний. Поки що

А власне кажучи, навіщо Україні необхідний завод з виробництва тропічної олії? Серед видів рослинних олій, споживаних у світі, на частку тропічної припадає 32 відсотки. Для порівняння: соняшникова олія займає нішу в 9 відсотків. Тропічна олія — скарбниця вітамінів Е та А і бета-каротину. Вона не містить холестерину і використовується для приготування їжі, майонезу, маргарину, кавових вершків, у виробництві мила і косметики, шоколаду і шоколадної глазурі.

За словами пана Панди, продукція заводу в Южному відповідатиме світовим аналогам, тобто її рафінуватимуть, відбілюватимуть, дезодоруватимуть. А це означає, що вся наступна продукція — від розпушувачів тіста до сучасної косметики — відповідатиме світовим зразкам.

— А чи не станеться так, що тропічна олія витисне з українського ринку соняшникову? — запитую у пана Панди.

— Ми таку мету як перспективну і стратегічну не ставимо, — відповідає він. — Річ у тім, що реалізація продукції майбутнього заводу — рафінована пальмова олія і модифіковані жири — здійснюватиметься в Казахстані, Росії, Білорусі, Грузії, Молдові. У перспективі — ринки Південно-Східної та Центральної Європи.

До речі, тропічна олія нині в Україні використовується в харчовій промисловості. Але доставлена танкерами з Південно-Східної Азії ця олія проходить додаткові технологічні операції, що призводять до подорожчання тонни олії на 50 доларів. Якщо українські переробні підприємства вирішать скористатися продукцією Одеського заводу, вони зможуть заощадити по 50 доларів на кожній тонні. А це означає, що і продукція, де використовується тропічна олія, стане на 15—20 відсотків дешевшою. Йдеться про майонез, хліб, маргарин, мило.

Інвестиційний тримаймо крок

План будівництва заводу розписаний не по днях, а по годинах.

Пан Панда розповів мені, що на заводі з виробництва пальмової олії працюватимуть близько тисячі громадян України. До речі, сьогодні партнерами по будівництву заводу в Южному є українські фірми «Стікон», «Екобуд», «Схід», «Бекор», Макіївський завод металоконструкцій.

Об'єктивності заради скажемо, що сьогодні в Іллічівську вже працює термінал з переробки пальмової олії. У його спорудженні активно брав участь російський капітал. Але майбутній завод в Южному і термінал в Іллічівську — це, як кажуть в Одесі, дві великі різниці.

У принципі, чутки і плітки про будівництво заводу з виробництва пальмової олії в Южному, які час від часу з'являються в ЗМІ України, зводяться до одного: іноземні інвестиції для України — зло, тому що хитромудрі іноземці обов'язково обшахрують довірливих українців. Оцінка «погано» виставляється іноземним інвестиціям, так би мовити, авансом. Ну а логіка тих, хто намагається вставляти палки в колеса іноземним інвесторам проста — великий сучасний завод краще не будувати, ніж будувати. Тому й поспішають супротивники залучення іноземного капіталу в економіку України видавати бажане за дійсне, намагаючись поставити хрест на великій інвестиції. Хто виграє в такому випадку? Правильно: ті, кому спокійніше, привільніше і ситніше живеться без можливих конкурентів.

Пан Дхруба Чаран Панда і його колеги впевнені, що будівництво в Южному дасть змогу зробити Україні технологічний ривок і закріпитися на європейському ринку виробництва тропічної олії.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

На знімках: пан Дхруба Чаран Панда і перший заступник голови Одеської облдержадміністрації Арсеній Яценюк під час урочистої церемонії початку будівництва заводу.

Вино для «Голосу»

«Радсад» — господарство успішне. А благополучний селянський маєток зазвичай асоціюється з ім'ям керівника. Знаковим, як правило. Так сталося і з «Радсадом». Микола Іванович Бялик — перший у Миколаївської області і перший серед виноградарів Герой України. Але титули самі по собі безликі. Щоб зрозуміти їх сутність, відчути вагомість, потрібно справи конкретні бачити та в часі орієнтуватися.

Попереду паровоза

Побачене журналістами «Голосу України» у «Радсаді» вражало. Уявіть виноградники і сади до обрію. Степ начебто розлінований зеленим. Розміряли простір геометрією рядів. Персикові і яблуневі деревця під крапельним зрошенням, виноградні кущі підв'язані на шпалери між побілених стовпчиків. У міжряддях — жодної бур'янинки, розпушений грунт. Головний агроном Олександра Сторчак називає гектарні обчислення в десятках, сотнях, тисячах. Цифри не сприймаються. Візуально — багато, скільки бачить око.

А що стосується часу, то для нинішнього на селі ключове слово — реформи, тобто важкий. Утім, коли він, час, для селянина легкий був? Згадати хоч нещодавній, декілька років тому. Горбачовська боротьба з пияцтвом і алкоголізмом розбудила ревну запопадливість начальників усіх рангів на місцях. Лозу виноградну зводили під корінь, виноробство і виноградарство дуже успішно знищили. Так тільки не в «Радсаді». Як тільки тодішньому директору радгоспу-заводу Петрові Никифоровичу Григоренку вдалося зберегти господарство, котрому він віддав більше двох десятків років, — окрема історія. Але в січні 91-го Петро Никифорович передав своєму учню і спадкоємцю міцний заможний радгосп.

Микола Бялик: «Виноград від кореня до листочка — лікарська рослина. Лікує майже проти всіх хвороб»

У 90-і часи для селян настали зовсім погані. У економічній розрусі дикого ринку і реформаторських перетвореннях уціліли деякі господарства. Як правило, тільки розумно керовані, що не втратили координації географічного свого простору в конкретно-історичній епосі й часі. А «Радсад» не лише уник натяку на занепад, а й розвивався стабільно й успішно. Одним з перших в області став акціонерним товариством.

Микола Іванович розповідає, що люди обачні застерігали, радили не квапитися з розпаюванням. Казали, навіщо, мовляв, бігти попереду паровоза. Але це особливий хист Бялика-керівника — трошки випереджати час. Він уміє не втрачати головні орієнтири. Його мобільність, кмітливість, спритність — від природи. Здатність приймати відповідальні рішення — досвід, фінансова грамотність — освіта, віра в людей — переконання. Все разом і є професіоналізм.

Напевно, тому лише лідерства «Радсаду» у виноградарській галузі України Бялику недостатньо. Господарство поступово стає багатогалузевим, а отже, стійкішим до кон'юнктури ринку. Значні площі виділяються під зернові культури, модернізуються, обновлюються багаторічні насадження. Розвивається тваринництво, є власна племінна ферма, де вирощують червону степову породу корів. Перелік виробничих потужностей промовистий: плодосховище-холодильник, механічні майстерні, авто- і тракторний парк, чотири механізовані загони, будівельний і тарний цехи, пекарня, маслоробня, котельня тощо. Особлива гордість — винзавод і виносховище. Але про це трохи пізніше.

Якщо гадаєте, що ні в кого не виникала спокуса схопити жирний майновий і земельний пай та виділитися, — помиляєтеся. Був такий головний біль у голови ВАТ.

Поділитися з бідним?

Тим часом наш журналістський десант попрямував до центральної садиби господарства, в село Радсад. Голова сільради Жозефіна Валентинівна Григоревська запрошує до місцевого будинку культури. Все дуже переконливо і пристойно. Зал на 600 місць, чутно і видно — тривають репетиції.

— Загалом тут 18 творчих колективів дорослих і дітей, — пояснює Жозефіна Валентинівна. — Займаються в них 300 чоловік. Є народний хор, фольклорний жіночий колектив «Селяночка», естрадний ансамбль «Ностальгія», духовий оркестр, народний хореографічний колектив «Надія», декоративно-прикладна студія. У нас чудовий спортивний комплекс. Гордість «Радсаду» — юні футболісти, вихованці ДЮСШ. Призери багатьох обласних і міжобласних змагань. До речі, Микола Іванович — палкий вболівальник. Витрати на розвиток фізкультури і спорту цілком узяло на себе господарство.

Ми ходили чистими, , доглянутими вулицями Радсаду. Сільський голова, не приховуючи гордості, зазначила:

— Торік село посіло перше місце в обласному і третє місце у Всеукраїнському конкурсі на кращий населений пункт України.

Зрозуміло, одразу почали говорити про соціальну інфраструктуру і проблеми з її утриманням, про бюджет, місцеве самоврядування й адміністративно-територіальну реформу. Загалом, про наболіле. Розповідь Жозефіни Валентинівни вийшла дуже щирою.

— Господарство торік заплатило три мільйони гривень податків державі. Але якщо люди заробили і віддали у скарбницю таку суму, то чому їх обмежують у соціальних послугах? Чому тільки 25 відсотків віддають місцевим органам, а не 50? У нас більше нічого немає. Немає земель запасу. Звідки брати кошти? А утримувати таку соціальну сферу складно. Школа, інтернат для дітей-сиріт, будинок культури, ДЮСШ, спорткомплекс, фельдшерсько-акушерський пункт... Отже, потрібно звертатися по допомогу до господарства. Виходить, що люди повинні від себе відривати і знову віддавати на соціальку. Радсад у 98-му газифікували, Новобогданівку — 2000-го й усе за рахунок господарства. А держава мала б виділити кошти хоча б на газопровід. І так господарство робить багато — всім своїм ветеранам і працівникам газ проводить за власні кошти. Просто необхідно 50 відсотків залишати в місцевому бюджеті.

Потрібні відповідні зміни до законів про бюджет, про бюджетний кодекс, про місцеве самоврядування. І тільки потім братися за територіальну реформу. Села, в яких усе розвалено — ні будинку культури, ні ФАПу, ні навіть початкової школи, приєднаються до Радсадівської сільради. Як ми їх будемо піднімати, якщо самим бракує? Виходить, що багатий поділиться з бідним і сам стане жебраком.

У тій самій Польщі 70 відсотків у сільському бюджеті становлять субвенції і дотації з держбюджету на освіту, охорону здоров'я, культуру, утримання сільських доріг, комунальне господарство. А що дадуть громаді зміни на карті? Якщо виходити з того, що у запропонованому проекті закону в центрі уваги людина, то дуже важливий доступ мешканців до адміністративного центру громади. Сьогодні питання транспортного сполучення, телефонного зв'язку в наших селах не вирішені. І дістатися до центральної садиби часто немає можливості. Давайте візьмемо приклад з поляків і уточнимо наше податкове, бюджетне законодавство, закон про місцеве самоврядування, забезпечимо фінансову самодостатність кожної сільської ради, а потім перейдемо до перегляду кордонів.

Що тут можна було заперечити і чим допомогти?

Проти всіх хвороб

Наша наступна зустріч відбулася в місцевому народному музеї. Його організатор і завідувач — Віктор Антонович Задорожний — людина активна, захоплена, зі славного племені патріотів-подвижників. Треба сказати, що хоч би з ким із радсадівців і хоч би про що ми говорили, тема виноградарства була завжди. От і Віктор Антонович розповідь про експонати музею почав з того самого:

— Наше червоне вино пили в Зоряному містечку, в Чорнобилі. Родоначальниками виноградарства в тутешніх краях ще у третьому столітті до нашої ери були греки з Мілети.

Ми уважно слухаємо про кочівників, загибель цивілізації, про князя Потьомкіна, що наділив землею старшину Полтавського полку Богдановича. Про відродження виноградарства і виноробства. Віктор Антонович цитує Франца Мозе, австрійського виноградаря: «Закладаючи сад чи виноградник, ти вже робиш себе на 20 років або мільйонером, або жебраком». Є, напевно, якесь добре енерго-інформаційне зі стародавності призначення в долі «Радсаду». Може, тому що від власної історії не відмовляється, а поважає. Навіть назва, отримана в 1920 році і скорочена від «радянський сад». Не заважає і не спокушає змінити.

«Праці людської у всій цій красі сила-силенна», — каже О. Сторчак

Далі у програмі поїздки — винзавод. Чесно —враження незабутнє. Наш екскурсовод — головний винороб заводу Галина Терентіївна Сурженко докладно розповідає і показує технологію виробництва вина. В автоматизованій установці вино обробляють холодом, так зване шокове охолодження. Потім відправляють на десятиденний відпочинок для гармонізації і відновлення балансу кислотності і спиртості. Тільки після цього вино подається на лінію розливу.

— Вино — жива субстанція, в ньому постійно тривають хімічні реакції, — пояснює Галина Терентіївна. — На півроку, рік ми стабілізуємо вино від осаду, від випадання винного каменю, але потім він усе одно випадає. І якщо імпортне вино, простоявши років п'ять на прилавку, залишається кришталево чистим, я таке вино не питиму. Це фальсифікат. Наше вино, гарантую, навіть через багато часу пити можна.

Італійську лінію розливу радсадівці придбали і встановили 2000 року. Майже 400 тисяч доларів — гроші на ті часи великі. Але господарство могло собі це дозволити, і витрати окупилися за рік. Потужність лінії — три тисячі пляшок на годину, 21 тисяча у зміну. До цього постачали на винзаводи в інші міста виноматеріали. Ціна на такий продукт копійчана, прибуток мінімальний.

— Працюємо тільки на новій тарі, — продовжує розповідь Галина Терентіївна. — Перша машина — обполіскувач. Половину шляху пляшку обполіскують, другу половину — вода стікає зі стінок пляшки. Вино не любить контакту з киснем повітря. Тому пляшка спочатку наповнюється вуглекислотою, а потім потрапляє на розливний автомат. Вино витісняє інертний газ і простір між вином і кордовою пробкою виявляється захищеним. Далі автомат надягає термоковпачок, потім етикетку і кожух етикетки.

Довжина лінії 11 метрів, обслуговують її вісім осіб. А витримують вино в дубовій виноробній тарі у винному льосі. Величезні бочки з краснодарського дуба — національне надбання. Цінність їх у тому, що через мікропори дуба вино одержує з навколишнього середовища саме ту кількість кисню, що йому необхідно для дозрівання і витримки. Ємність льоху 60 тисяч декалітрів. Марочні вина витримують не менш як півтора року. Сьогодні «Радсад» випускає близько 30 марок високоякісних вин: Шардоне, Каберне, «Лілея», Кагор, «Німфа», «Вечірній Миколаїв».

Столичні журналісти після дегустації поцікавилися, чи можна в Києві купити радсадівські вина. Хазяї, посміхнувшись, відповіли: «Якщо вам наші вина, котрі, звичайно, є й у магазинах Києва, сподобалися, то їх популярність і від вас залежить. Ми хазяї ощадливі і на рекламу зайвого не витрачаємо».

Тоді й народилася журналістська ідея один з нових сортів вина назвати «Голос України». Радсадівці пообіцяли.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

МВС України цього року виділить 30 млн. гривень на ремонт і будівництво ізоляторів тимчасового утримання

Голова Вінницької облдержадміністрації Олександр ДОМБРОВСЬКИЙ доручив керівникам районів до 1 вересня погасити 50 відсотків боргів із зарплат

■ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Право... на безправ'я

«Древні варвари й ті по-своєму були милосерднішими й гуманнішими за нинішніх «демократів», — пише у «Голос України» сумчанка Валентина Дермільова, — бо, вбиваючи полонених, звільняли їх від подальшої нужди, злиднів і безправності...».

На такі звинувачення люди насмілюються лише з безпросвітного відчаю. Грозові хмари над 14 сім'ями з гуртожитку по Курському проспекту, 6, що в Сумах, у тому числі й Валентини Дермільової з трьома неповнолітніми дітьми на руках, почали згущатися 2000 року. Невдовзі після того, як колишній просто завод «ВНДІкомпресормаш» змінив свого власника, а заразом і вивіску на ВАТ «Науково-виробниче акціонерне товариство ВНДІкомпресормаш», новоспечене утворення стало концерном «Укрросметал».

...Перший тривожний дзвінок, який став передвісником нинішнього статусу ізгоїв для мешканців гуртожитку, продзвенів для них п'ять років тому. Саме тоді запропонували їм відселення.

— До речі, — розповідала під час зустрічі Валентина Дермільова, — сімейних цей «благодійний привілей» не зачіпав жодним боком. Маневр меценатів не вдався, і вони відступили. Сумніваюся, що заради любові до ближнього.

Як засвідчили подальші події, припущення нашої дописувачки близьке до істини. Спіймавши облизня, вони не розпалювали пристрасті, не штурмували гуртожиток. Ні, вони вчинили витонченіше, як і личить справжнім «джентльменам»: за якийсь рік продали гуртожиток ВАТ «Союзторг» як нежитловий об'єкт.

Новий хазяїн, як і попередник, також почав розбиратися з «мертвими душами». Спочатку майже на півроку відключив гуртожиток від водо- і енергопостачання. А восени ледь не до кінця листопада було блоковано подачу тепла. Тож Валентина Дермільова з дітьми уночі відігрівали душі на одному дивані (вчотирьох!) під п'ятьма ковдрами. Так само зігрівалися й їхні сусіди. Лише втручання депутатської комісії з законності Сумського міськвиконкому та рішення Зарічного суду міста Сум дещо привело «хазяїв» до тями. Та ненадовго.

— До речі, всі комунікації, які під'єднані до гуртожитку, є власністю ВАТ «НВАТ ВНДІкомпресормаш» і розташовані на заводській території, — приєднується до розмови ще один представник «племені мертвих душ» Ігор Суховерхов.

Схоже, що через впертість мешканців гуртожитку власники «Союзторгу» йдуть утореним шляхом свого попередника і на початку минулого року перепродують гуртожиток черговому клієнтові — ВАТ «Київський дослідний ремонтно-механічний завод». Однак мешканці розповідають, що так і не побачили змін: тамтешні «опортуністи» так само, як і колись, з каганцями і під дюжиною ковдр. Про відсутність електро-і водопостачання свідчать кілька актів перевірок, здійснених упродовж минулого року депутатською комісією міськради. Внаслідок «загартовування» двоє старших дочок Валентини почали сліпнути, тож наприкінці грудня 2004-го, щоб врятувати дітей, наша дописувачка, яка перебувала також на обліку на біржі праці, спішно спакувавши манатки, полишає клятий гуртожиток і йде шукати прихистку в добрих людей. Слідом за Дермільовими подалися світ за очі і їхні сусіди.

Тьмяний вогник надії, було, з'явився для них торік наприкінці листопада, коли після енної спроби відстояти своє право на людську гідність і цивілізоване життя нарешті достукалися до Сумської міської прокуратури. Однак не сталося. Мирова угода (підготовлена прокурором міста) про передачу ВАТ «Київський дослідний ремонтно-механічний завод» належної йому на праві власності будівлі за адресою: проспект Курський, 6 до комунальної власності громади міста Сум, на шляху до Зарічного райсуду, зазначає І. Суховерхов, зазнала такої «трансформації», що об'єкт «передається» й досі.

Після чергового фіаско 14 людей намагалися розжалобити керівництво помаранчевого уряду, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, депутата-благодійника... Знову не сталося.

Не вирішилося питання й після триразового спілкування делегації з нинішнім головою Сумської облдержадміністрації Миколою Лавриком.

Тож тепер остання їхня надія на заступництво Президента України Віктора Ющенка, яке під час останнього візиту він привселюдно гарантував Валентині Дермільовій та іншим приреченим з Курського проспекту за № 6.

Дай Боже, щоб хоч Президент дотримав слова!..

Владислав ЖМУРКОВ.

Суми.

Дєточкіни в мундирах і рясі,

або Украли машину? Викупіть!

■ МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

Читаю, чую: процвітає новий вид кримінального бізнесу — викрадення машин під викуп. Пардон, пани полковники карного розшуку: цей «бізнес» такий само новий, як мені 18 років.

І зароджувався він, насмілюсь припустити, не без сприяння погононосіїв.

Розповім історію, яку не видумав житель Глухова, що на Сумщині. Він і нині згадує її не без здригання, хоча пройшло вісім років.

Ще в 1997-му в нього викрали «Мерседес» під викуп, а ви кажете...

Було це так. Приїхав Валерій Іванович до Києва у справах. Залишив симпатичне, але уживане авто біля офісу, повернувся, а його немає. Чоловік відразу звернувся до управління міліції одного з лівобережних районів столиці. Заяву прийняла служба з розшуку викрадених «коней», що в той час розправляла крила.

— Міліціонери відразу оголосили операцію «Перехоплення», тому я залишився в управлінні, вирішивши чекати результату, — згадує Валерій. — Чекав до вечора.

Чекав би і довше, якби не черговий з РУВС, котрий проговорився: чув, мовляв, по рації, що колеги з «Беркута» переслідували викрадачів, але не наздогнали їх.

У «безкінного» виникли сумніви. «Не притиснути до узбіччя «Мерседес» не першої свіжості швидкісною «Тойотою» міг тільки той, хто не хотів цього», —подумав Валерій і поїхав додому.

Через три дні йому подзвонили столичні правоохоронці (голос був дуже схожий на голос того, хто приймав заяву про викрадення).

— Машину знайшли. Вам дають два дні на роздуми: або шість тисяч «зелених», або... Тільки не смикайтеся —автомобіль втратите, а проблем набереться.

Машина для Валерія Івановича була не розкішшю, а засобом пересування і добування кревних на хліб насущний. Купити таку саму іномарку за шість тисяч доларів тоді було нереально. Тому думала жертва грабунку недовго. А прискорив рішення однокурсник, що працював в органах правопорядку.

— Ні я, ні батько-полковник тобі не допоможемо, —зізнався друг юності. — Ми не підемо проти своїх.

Відвертість погононосія Валерія зломили остаточно. Зібравши потрібну суму, він поїхав до столиці.

...«Стрілку» призначили в Броварах. Валерій зізнався, що побоювався за своє життя. І гроші могли забрати, не повернувши «Мерседес», і по голові вдарити, що трапиться під руку. На призначене місце він з'явився зі знайомим. У глухому куті провулку біля лісу їх чекали «братки» і знайомий «борець» з викрадачами. Про те, що «колеги» мента були вурками, Валерій зрозумів, глянувши на їхні звички, лоби і руки в татуюваннях. Ці руки, до речі, обшукали прибулих з голови до ніг на предмет диктофона.

— Де «бабки»? — запитав мент у цивільному, оглядаючись.

— А де машина? — несміливо запитав Валерій, очікуючи чергової підлоти.

— «Тачка» у лісі, давай «зелень» і біжи до неї, поки не пізно, — гаркнув «братан».

Долари взяв правоохоронець, відрахував дві «штуки», решту віддав бритоголовому. Остовпілий щасливчик з Глухова натякнув молодому нахабі з РУ про совість і честь. Той буркнув щось на кшталт: не до совісті, коли зарплату півроку не платять.

І все-таки радості Валерія не було меж. З почуттям вдячності він на прохання й у супроводі міліцейського ангела-рятівника повернувся до РУВС. Там, переповнений емоціями, Валерій Іванович письмово засвідчив, що машину одержав, претензій ні до кого не має.

Після цього борці з мафією викрадачів довго ходили героями серед колег. І тільки черговий з управління, що знав, як викрадають і знаходять автомобіль під викуп, дивився на них, посміхаючись. Але це, зрозуміло, не перешкодило ментам рости по службі й у званнях. Де вони зараз? Про це неважко довідатися підлеглим Юрія Луценко. Може, вони ходять одними коридорами — міністр внутрішніх справ без звання і майор (полковник?), майстер з викрадення машин під викуп?

Ну та Бог з ними, бувшими «чистильниками» авгієвих стаєнь. Було б несправедливо не розповісти про тих, хто сьогодні по-справжньому взявся за «конокрадів».

Йдеться про працівників міліції Львівщини. Цей регіон вважається «кращим» з кількості викрадень — торік там було поцуплено більше сотні «Ауді», «БМВ», Тойот», «Мерседесів». Але і працюють правоохоронці на подив чітко і результативно. Порівняно, скажімо, з Німеччиною і Литвою, де розкривання таких злочинів майже 13 відсотків, львів'яни повертають власникам більш як 50 відсотків автомобілів. Цифра була б ще вагомішою, якби потерпілі не боялися звертатися по допомогу (тільки 20 зі 100 пишуть заяви).

...Не хотів зв'язуватися з міліцією і львів'янин Ч. Після першого викрадення він сумлінно віддав злочинцям половину вартості чотирьохколісного друга. Клієнт для грабіжників виявився вигідним, тому вони умикнули автомобіль удруге. Тоді Ч. пішов їх здавати. І здав у результаті «на поруки» працівників колонії... Інший житель обласного центру чекати милості від бандитів не став і заявив про крадіжку «дев'ятки» негайно. «Доброзичливці» до цього зажадали півтори тисячі доларів за те, що знайшли її випадково в кущах.

Працівники вистежили здирника і піймали на місці злочину. Ним виявився злодій-рецидивіст, що мав дев'ять судимостей, шість з який — за викрадення транспорту.

Але найрезонанснішими і нахабними стали крадіжки автомобілів у Сокальському районі. Тут піймали на гарячому священика Греко-католицької церкви, що не раз викрадав машини. Після затримки панотець щиро покаявся. Але не зумів довести, що так само як Юрій Дєточкін, гроші від крадених «коней» витрачав на благо церкви і парафіян.

Амінь.

Іван ІЛЛЯШ.

На знімку: повз такі міліцейські КПП дєточкіним проїхати важко.

Фото автора.

Хто-хто в «Теремку» житиме?

■ БОЛЬОВА ТОЧКА

«Теремок» — останній відомчий дитсадок у Полтаві. В решті дошкільних закладів тепер «виховуються» всілякі установи та організації, деякі реконструйовано під житло. Така загроза нависла і над «Теремком». Про його закриття заздалегідь попередило керівництво ВАТ «Полтавський турбомеханічний завод».

...Збудований трохи більше десяти років тому, «Теремок» був одним із найсучасніших дошкільних закладів обласного центру. Завод дбав про установу, забезпечуючи відмінні побутові умови, повноцінне харчування. Працювали тут талановиті педагоги, які творчо підходили до справи, забезпечуючи не лише високий рівень навчального процесу, а й гармонійний розвиток усіх дитячих здібностей. Тому чимало полтавців, навіть живучи віддалік, намагалися саме сюди прилаштувати своїх малюків.

Однак після того, як у заводу з'явився новий власник — концерн «Укрросметал», змінилась і соціальна політика підприємства. Спершу дітей поділили на «своїх» і «чужих»: починаючи з 2003 року робітники заводу продовжували платити за дитину 2 гривні на день, а всі інші — уже 17 гривень. Звісно, що для багатьох вигіднішим стало віддавати 200 гривень няні, ніж 370 — «дяді». Тож у дитсадку залишилося лише 4 групи. І власники заговорили про щорічні збитки в 250—300 тисяч гривень. А тому мають намір позбутися цього фінансового тягаря. Тим паче, що можна легко перебудувати добротне двоповерхове приміщення дитсадка на триповерховий елітний будинок і вигідно продати квартири. Усі комунікації, місце тихе... Покупці, ясна річ, знайдуться.

Звісно ж, із цим не погоджуються лише батьки. Вони вже побували на прийомах у голови облдержадміністрації та його заступників, у заступника міського голови, направили листи Президентові, в його секретаріат, до Верховної Ради та Кабінету Міністрів, в інші високі інстанції. Однак поки що залишаються без відповідей. «Постарався» лише Комітет з питань науки та освіти Верховної Ради, який... переслав скаргу в управління освіти і науки облдержадміністрації. Та ще — прокуратура, яка визнала наказ про ліквідацію дитсадка незаконним і зробила відповідний припис. Однак адміністрація підприємства на нього поки що не реагує.

Цими днями міська організація ВО «Батьківщина» ініціювала проведення «круглого столу» на цю тему. Тільки ні заводських адміністраторів, ні керівників профспілкового комітету, ні представників облдержадміністрації й міськради тут не побачили. Прийшли батьки та журналісти.

Порушувалося це питання і на засіданні громадської колегії при облдержадміністрації. Однак голова ОДА Степан Бульба нічим утішити не зміг. Мовляв, бізнес, будемо розбиратися... При цьому він заспокоював загал тим, що існуючі комунальні дошкільні заклади міста недовантажені, тож ніхто з дітлахів на вулиці не залишиться. Але ж, ясна річ, таких умов, як у «Теремку», деінде вже не буде.

А тим часом кількість вагітних на обліку в жіночих консультаціях міста зросла останнім часом ледь не на чверть.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

Є надія, що незабаром потреба в дитсадках знову стане нагальною

У фермера Еріка Карлса

■ А ЯК У НИХ

Наш позаштатний кореспондент у Скандинавії у 119-му числі «Голосу України» (2 липня ц. р.) повідала про молоду шведську сім'ю, яка живе у Фінляндії й виховує п'ятьох дітей. Тепер розповідь про фінського фермера, про його шлях до успіху, про будні його родини та захоплення.

Ерік і Сольвейг

Знайомтеся: високий, підтягнутий, завжди у доброму гуморі чоловік — Ерік Карлс. Він власник великої ферми, де вирощують норок і білих лисиць, це на заході Фінляндії. Його дружина Сольвейг — стримана, привітна жінка, перша помічниця своєму чоловікові в бізнесі і в житті. Карлси не знають достеменно, хто вони, шведи чи фіни. Кілька століть тому на цих землях уже жили шведи. А може, каже Ерік, то були «справжні» фіни, котрі під впливом сусідів і переселенців-шведів почали розмовляти шведською. Утім, це Карлсів не дуже обходить. Вони чудово володіють двома державними мовами — фінською і шведською.

Ерік народився четвертим, старшими в родині були три сестри. Його батьки мали 30 гектарів землі і господарювали на своєму хуторі за старим звичаєм. Сіяли зернові, вирощували овочі, утримували корів і свиней. Найманих робітників старші Карлси ніколи не мали, на землі й біля худоби працювала вся сім'я. «То були дуже гарячі дні, — пригадує Ерік. — Особливо влітку...» Нелегка селянська праця не давала великого доходу. Тому вже у юності Ерік Карлс обмірковував плани прибуткового бізнесу.

Із Сольвейг Ерік познайомився у школі. Йому тоді було дванадцять, а білявій дівчинці з сусіднього хутора — одинадцять. Через кілька років після закінчення школи відбулися заручини. Багато їхніх друзів поїхали на роботу до Швеції — там платили більше, та наречені залишилися вдома. Щойно Еріку виповнилося двадцять чотири, вони одружилися.

Спочатку молодята жили в будинку старших Карлсів, разом господарювали. Коли на світ з'явився первісток Томас, щасливий батько почав будувати свій дім. Допомагали йому чоловіки сестер. Юлія, Йоханна та Андерс народилися вже у новій оселі.

«Пухнастий» проект

Перший свій кредит Ерік Карлс узяв у 18 років, одразу після закінчення школи. На літніх канікулах йому доводилося підробляти на фермах, де вирощували хутрових звірят. Він переконався, що це прибутковіше, ніж сільське господарство. Тому задумав і собі здійснити «норковий» проект. На позичені у банку гроші Ерік купив кілька гектарів лісу. Спершу продавав деревину. Нині 58-річний чоловік з гордістю пригадує часи, коли він з батьком пиляв у 30-градусний мороз дерева. Щоб не обморозитися, розклали величезне багаття й продовжували працювати.

Після продажу лісоматеріалів Ерік повернув кредит, придбав старий автомобіль і сам збудував ферму. Потім знову взяв позичку в банку і купив 200 норок. Навесні з'явилося 900 щенят приплоду. Вижило 800. Ерік разом із Сольвейг з ранку до вечора працювали на фермі, без вихідних і відпусток. Заощаджували на всьому, навіть на харчах. Через кілька років почали працювати з білими полярними лисицями і переконалися, що вони дають більший прибуток, ніж норки. Побудували ще кілька ферм і уклали угоду з найбільшою універсальною фірмою Фінляндії, котра обробляє і продає з аукціону хутра.

Досі триває це успішне партнерство. Дуже багато хутра, каже Ерік, купує Україна. Але на першому місці — Китай, потім Росія. Одного разу Карлси навіть подорожували до Китаю. Але це — після 20 років важкої праці. Тоді вони вперше відпочили.

Нині Карлси вирощують на кількох фермах близько двох тисяч норок та лисиць. Допомагає подружжю доглядати за «білими і пухнастими» один найманий робітник. До речі, з України. Вони дуже задоволені працьовитим і тямущим хлопцем. Узимку, коли настає «pols-period» — зняття шкур, наймають ще людей. Бо цю роботу треба виконати якнайшвидше і якнайякісніше.

Про заробітки Еріка і Сольвейг, звісно, питати було нечемно. Однак з певністю можна сказати, що вони досить заможні люди. До речі, Карлса тут поза очі називають мільйонером. У комуні (місцевий орган самоврядування) сказали, що він за рік сплачує півтора мільйона доларів податків. Отже, Ерік справжній фінський мільйонер, відомий фермер-бізнесмен і просто гарний, невтомний трудівник. Діти Карлсів не зацікавилися батьківським бізнесом. Але ще рано. Вони поки що навчаються.

Національні особливості

Ферма фермою, а Карлси мають багато захоплень. Коли ми з ними ввечері завершили розмову, подружжя почало збиратися... на танці. Так, обоє моїх героїв дуже люблять танцювати. Це хобі у них ще з юності.

Як і більшість співвітчизників, Ерік і Сольвейг особливо чекають на улюблене народне свято Йоханнесдаг — «родич» нашого Івана Купала.

Всю ніч (хоч ночей зараз тут немає — видно, хоч голки збирай), шведи і фіни танцюють, співають, п'ють пиво і... гуляють у сауні. Тут будь-яке свято не обходиться без водних процедур.

До речі, 57-річна струнка і моторна Сольвейг купається в морі не лише влітку, а й узимку, у 20-градусний мороз. Вона любить ганяти на велосипеді і каное, грає на скрипці, фортепіано, співає у хорі. А ще — шиє, вишиває, плете круглі доріжки — точно такі, як наші бабці плетуть, один в один.

Еріка як поважного громадянина комуни кілька років підряд обирають головою місцевого осередку Ротарі-клубу. Він дуже пишається тим, що на зібрані благодійні кошти вдалося відкрити в одній з країн Африки чотири бібліотеки. Допомагали його одноклубники голодуючим африканським дітям, постраждалому від цунамі населенню Південно-Східної Азії...

Ось така вона, звичайна родина фермера з Фінляндії. Працьовита і дружна, помірковна і скромна. Маючи добрі доходи, Ерік і Сольвейг не смітять грошима, не будують розкішних палаців, а мешкають у простому, але зручному і дуже затишному будинку. Поставляючи на аукціони дорогі хутра, Сольвейг лише торік придбала собі (та й то у Китаї, випадково), норкову шубку. Тепер сама дивується: навіщо, адже у куртці-«алясці» зручніше! Не хочуть мати хутряних речей і дочки...

Може, й нам треба дечому повчитися у стриманих скандинавів?

Ну хоча б не пнутися за будь-яку ціну вивершити більший дім, ніж у сусіда. Чи переплюнути кума й на всі гроші купити крутішу іномарку. Як ви гадаєте?

Ярослава ЗОРИК.

Фінляндія.

На знімках: Ерік Карлс та його дружина Сольвейг біля свого дому; ось він який — лисячий погляд...

Фото автора.

■ СПОРТ

Краще співати...

Так вирішили керівники столичного Палацу спорту. І на початку вересня там відбудуться концерти й шоу-програми. А от товариському матчу національних збірних України і Канади з хокею місця в головному спортзалі країни не знайшлося.

Ми вже пережили щось подібне, коли у спортивному домі проводили пісенний конкурс «Євробачення». І через це Київ позбавили фінального турніру чотирьох Євроліги-ФІБА. Україна тоді втратила авторитет і в баскетболі, і взагалі. Після цього віцепрем'єр Микола Томенко пообіцяв, що Палац спорту слугуватиме винятково своєму призначенню — проведенню змагань. Слова і обіцянки — справа, звичайно, приємна. Тим більше якщо лунають вони з уст високого посадовця і справді щирого прихильника спорту. Але вони, на жаль, дуже рідко збігаються з життєвими реаліями. І нам залишається тільки співати про хокей, а не спостерігати його.

Олександр БАНДУРКО: «Це буде грандіозне свято»

Футбол. Як відомо 15—17 серпня в Києві відбудеться третій Міжнародний турнір з футболу пам'яті Валерія Лобановського. Про підготовку до нього розповідає перший віце-президент ФФУ **Олександр Бандурко:**

— Триває величезна підготовча робота. Фактично ми вже сьогодні готові розпочати змагання, яке має стати грандіозним святом. Чекаємо приїзду близько п'ятиста почесних гостей — із сусідніх країн, ветеранів вітчизняного футболу, представників ФІФА та УЄФА. Збираються до нас генеральний секретар ФІФА Урс Лінсі, президенти асоціацій з країн-учасниць — Ізраїлю, Польщі, Сербії та Чорногорії. Надіслано запрошення Президентові України Віктору Ющенку, а Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко підписала офіційне звернення до гостей та учасників турніру.

— Де відбуватимуться матчі?

— Усі — на стадіоні «Динамо» імені Валерія Лобановського. 15 серпня першими зіграють Польща з Сербією і Чорногорією (початок о 17.15), а потім поміряються силами Україна з Ізраїлем (21.00). 17 серпня. Матч за третє місце (17.15), нарешті фінальний поєдинок (21.00).

— Хто судитиме, який призовий фонд?

— Почну з другого. Сума призового фонду становить 200 тисяч доларів США. 100 тисяч отримає переможець, 60 тисяч — другий призер, 40 тисяч — третій. За попередньою домовленістю, кожна команда привезе своїх арбітрів і лайнсменів. Україну представлятиме бригада на чолі з арбітром ФІФА, киянином Олегом Ореховим.

— Коли розпочнеться продаж квитків?

— У понеділок, 8 серпня. Ціна квитків коливатиметься від 5 до 25 гривень. Придбавши один квиток, уболівальники матимуть змогу відвідати обидва матчі першого дня. До речі, зустрічі збірної України транслюватиме телеканал «Інтер», решту поєдинків — «Інтер+».

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Душогубка на колесах

Депутатське звернення до міністра транспорту і зв'язку України Червоненка Є. А.

Про грубі порушення прав та інтересів громадян у пасажирському поїзді № 39 «Севастополь—Київ»

Шановний Євгене Альфредовичу!

31 липня ц. р. я мав нагоду і нещастя бути пасажиром вказаного потягу. За 40-градусної кримської спеки вагон № 20 прибув до Сімферополя вкрай розпеченим. До того ж він виявився технічно несправним і непідготовленим для якісного обслуговування пасажирів. Мова не йде про заплутану нумерацію вагонів (18, 16, 15, 20 і т. д.), підозрілу близину чи неввічливість провідників. У вагоні № 20 бездіяла вентиляція, пасажирам довелося терпіти нестерпну задуху, не торгували мінералкою та іншими охолоджувальними напоями, радіовузол не працював. Тому за найменшої нагоди, на зупинках, пасажири з ризиком для власного життя вискакували з вагона, щоб ковтнути свіжого повітря. Особливо важко довелося малолітнім дітям, людям похилого віку.

Провідник не міг пояснити ситуацію, проігнорував наше прохання про зв'язок з бригадиром поїзда. Фактично всі купе вагона № 20 виявилися душогубкою на колесах. Подібна ситуація була і в інших. А що казати про плацкартні та загальні вагони! Ви не можете уявити гнів і обурення пасажирів, до того ж обґрунтовані й справедливі, адже грубо порушено їхні громадянські права і життєві інтереси, завдано непоправної матеріальної і моральної шкоди. Практично зведено нанівець наслідки лікування і відпочинку. Після такої жахливої поїздки людям буде важко приступити до нормальної роботи.

Звертатися до вас, пане міністре, вони не захотіли, бо вважають це марним і безперспективним. Ви можете лише здогадуватися про висловлені ними оцінки діяльності бездіяльних відповідальних керівників залізниці, та й усієї виконавчої влади на чолі з урядом. Замість сумнівних прожектів, слушно підкреслювали громадяни, треба насамперед відновити елементарний порядок у пасажирському обслуговуванні населення.

Такі недоліки, за свідченням колег — народних депутатів і працівників Верховної Ради України, на жаль, неподинокі. Вони трапляються і в потягах Одеського, Ужгородського та інших напрямків, куди влітку, природно, зростають потоки пасажирів. Особливо такі порушення неприпустимі на міжнародних маршрутах.

З огляду на викладене, на підставі Закону України «Про статус народного депутата України», пропоную:

а) з'ясувати причини експлуатації технічно несправних вагонів у Севастопольському напрямку і припинити таку небезпечну практику в усій галузі;

б) дати принципову оцінку діям посадовців, з вини яких сталося брутальне порушення прав та інтересів громадян 31 липня — 1 серпня ц. р. у поїзді № 39 (Севастополь—Київ);

в) вжити додаткових ефективних заходів для унеможливлення подібних порушень в екстремальний період на інших напружених маршрутах, забезпечення належних умов для пасажирів усіх видів транспорту згідно з чинним законодавством.

Сподіваюся на розуміння і предметне реагування на порушену проблему, бо вона зачіпає життя, працю і настрої багатьох співвітчизників.

З повагою,
Іван МИГОВИЧ,
народний депутат України.

■ ПАМ'ЯТЬ

Уроки Болбочана

На станції Балин, що в Дунаєвецькому районі на Хмельниччині, київський Фонд імені Євгена Чикаленка встановив пам'ятний знак полковнику Петру Болбочану, українському державнику доби УНР. Мармурову плиту розмістили поруч із обеліском загиблим на останній війні балинцям.

А сама могила борця за волю українського народу — у господі Олени Андріївни Діянчук: тут, під горіхом, поховав полковника її дід Лалак.

Навколо постаті страченого своїми ж талановитого, улюбленого воєначальника солдатів Болбочана й досі тривають суперечки. 28 червня 1919 року у Балині було виконано судовий вирок, з яким не погодилися тисячі вояків української армії. За спогадами В'ячеслава Липинського, тодішнього посла УНР в Австро-Угорщині, «розстріл отамана Болбочана — се не «дрібний епізод», як доводиться від декого чути. При нашім убожестві на людей, кожна свідома, честна одиниця на вагу золота важиться в національнім бюджеті».

Петро Болбочан, як і більшість старшин армії УНР, пройшов вишкіл у російському царському війську. Але з початком українських національно-визвольних змагань він свідомо приєднався до боротьби за незалежну державу. Запорізький корпус, сформований полковником, був основною силою, одним із найбільш професійних, передових загонів армії. Саме йому належить чимало перемог під час звільнення української землі від більшовицької окупації. Але несприйняття Болбочаном радикальних соціалістичних настроїв в уряді, особливо з боку Винниченка, та й самого головного отамана Симона Петлюри, критика ним проросійських настроїв призвели до того, що полковника звинуватили в намірах здійснити державний переворот.

Нині, маючи можливість ознайомитися з матеріалами судової та слідчої справ, листами полковника до чільників Директорії, спогадами сучасників (усе це ретельно зібране київським видавництвом «Темпора» в книзі «Полковник Петро Болбочан: трагедія українського державника»), переконуємося: Україна втратила вірного сина, єдиною метою якого було її світле майбуття. Як зазначав Липинський: «Факт розстрілу розкриває найстрашнішу язву нашого національного організму, яка починає ятритись все більше і більше на тлі знов-таки класової політики і партійної нетерпимості Уряду — язву національного розкладу. Оце розпорошення..., сполучене з безконтрольним хазяйнуванням в державі монопольних «партій», грозить нам врешті не тільки державно-політичною, але й національно-культурною катастрофою».

Хоч як прикро, але майже через століття Україна переживає ті самі незгоди та протистояння, а часто й брудні чвари тих, котрі мали б єднатися в союз в ім'я власного народу.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

На знімку: на відкритті пам'ятного знака виступає кам'янчанка Галина Краєвська, племінниця дружини страченого полковника.

Фото автора.

Скільки міст-героїв?

Мабуть, далеко не кожний знає, що сьогодні на пострадянському просторі існує 13 міст-героїв. Першими 1 травня 1945 р. цього звання були удостоєні Севастополь, Одеса, Сталінград і Ленінград. Але офіційно почесне звання «Місто-герой» закріплено лише в 1965 році: в ознаменування 20-річчя Перемоги ними стали Севастополь, Київ, Одеса, Волгоград, Ленінград і Москва. Тоді ж Брестській фортеці було присвоєно звання «Фортеця-герой». Через вісім років, у вересні 1973 р., цієї честі удостоєні Керч (до 30-річчя визволення Криму) і Новоросійськ (до 30-річчя розгрому фашистів на Кавказі); у 1974-му — Мінськ, ще через два роки — Тула. Завершили список міст-героїв у травні 1985 року Смоленськ і Мурманськ. Цікаво відзначити, що високі звання мужні міста одержували не за бойові заслуги військових з'єднань, а переважно за стійкість і подвиги цивільного населення, тобто не зовсім так, як у пісні: «Тоді лиш стає місто героєм, коли став героєм солдат».

Відповідно до положення про присвоєння високого звання, місту-герою вручалися орден Леніна, медаль «Золота Зірка» і грамота Президії Верховної Ради СРСР. На честь цієї події в містах, що відзначилися, встановлювався обеліск. Севастопольський, виконаний у вигляді стилізованих багнета і вітрила (заввишки 59,5 м), урочисто відкритий у листопаді 1977 року.

Через 48 років після війни, у травні 1993 року, було створено громадську організацію «Союз міст-героїв». З тих пір ветерани-активісти, що ввійшли до складу комітету міст-героїв країн СНД, щороку збираються разом, щоб підбити підсумки військово-патріотичної роботи, обмінятися досвідом, спланувати спільну діяльність на майбутнє. Останній зліт проходив у Севастополі в дні святкування 60-річчя Перемоги.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

УКРАЇНЦІ ВЖЕ ЗНИКАЮТЬ, ЯК МАМОНТИ

У мого знайомого народилася донька. Він пішов отримувати свідоцтво про народження дитини і, як тепер кажуть, був заскочений несподіванкою. Працівники новітньої структури, яку ми всі називали раніше ЗАГСом, відмовилися вписувати до документа, що дівчинка за національністю українка. Як не доводив пан полковник, що і він українець до третього коліна, і в дружини такий же родовід, дитині в належності до роду своїх батьків, до української нації вперто відмовляли. Посилалися на відомчі інструкції та відсутність помітки про національність у паспортах батьків.

Нехай тепер втішаються наші демократи першого незалежного розливу, які так наполягали на ліквідації графи «українець» у паспорті, — коло замкнулося: батьки за паспортами вже не українці, а дітям у належності до нації відмовляють на законній підставі — немає такого запису в паспорті батьків, немає такої нації.

І це тоді як наш Президент постійно наголошує: «Моя нація». Не знаю, що він має на увазі, не відаю, що записали в метрику його Тарасика, але, гадаю, мій Президент її не бачив. Інакше б він задумався, хто і в який спосіб прибирає з дійсності українську націю, розмиває її в навальних підступних процесах глобалізації, що насунулася взамін недолугої і не здійсненої більшовиками інтернаціоналізації. Тоді попри колективізації, індустріалізації, голодомори, війни, волюнтаризми та селекційні досліди з виведення єдиної спільноти — «радянський народ», наша українська нація вистояла. Тепер, схоже, їй настає гаплик.

Мій знайомий полковник не відступився від свого, він жити не дає загсівцям, і вони порадили йому звернутися до суду. Це такий затятий українець, що звернеться. А як бути з напівманкуртами у зрусифікованих містах? А що робити українцям у глухих селах, де немає жодного шансу подолати інструкції і відстояти своє правічне українство?

Якщо йти стежкою полковника у відстоюванні права бути українцем, то нині постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження зразків книг реєстрації актів цивільного стану та описів бланків свідоцтв, що видаються державними органами реєстрації актів цивільного стану» від 12 вересня 2002 р. за № 1367, затверджено зразок Книги реєстрації народжень та Опис бланка свідоцтва про народження. Саме в цих книгах та свідоцтвах і немає графи «національність батьків дитини».

Отже, в Україні вже зникають українці, як той казав — на всі сто, і з незалежних від нас причин; злочинно, підступно порушено право її громадян на національність. Є якісь націоналісти, а нації вже немає, є і патріоти, але проспали таємну війну проти свого народу, є й Обмудсмен, що мав би захищати в перерві між захистом есдека Різака і Колесникова й наші права, та біда в тім, що цей Уповноважений з прав людини вочевидь не хоче тривожити європейські структури, які хворобливо реагують на будь-які патріотичні прояви сповнених національної гідності народів.

Як пишуть розумні книжки, національність є невід'ємною ознакою ідентифікації і самоідентифікації особи. Її відсутність спричиняє тяжкі наслідки політичного, економічного і психічного характеру. «Дядьки отечества чужого» з усієї сили намагаються нас переконати, що державна мова нам ні до чого — «какая разница, на какой мовє разговарівать?» А тепер тихою сапою вже інші дядьки виполюють і нашу національність. Усе це із добре знаного нашим народом арсеналу завойовників, які впродовж століть намагалися позбавити українців національності, асимілювати, розмити, розчинити, причислити до етнографічних груп то поляків, то росіян.

Стаття 11 Конституції України начебто і стоїть на нашій сторожі, у ній сказано, що «держава сприяє консолідації та розвиткові української нації, її історичної свідомості, традицій і культури...». Та на практиці, як бачимо, державні ж таки органи реєстрації актів цивільного стану в часи нашої незалежності відмовляються записувати українських дітей українцями, а національність батьків — у свідоцтва про народження дітей, мотивуючи це відсутністю відповідного запису в паспорті. Але паспорт вказує на юридичний зв'язок особи з державою. Він фіксує громадянство. Тоді як свідоцтво про народження — засвідчує кровну спорідненість дитини і батьків.

Внаслідок зловмисного змішування двох зовсім різних понять — громадянства і національності — діти, народжені в незалежній Україні, не знають, до якої нації вони належать. Триває винародовлення українців, але тепер вже іншими, підлішими і підступнішими методами. Від цієї несправедливості потерпають і представники багатьох національних меншин, які хочуть бути громадянами України, і водночас берегти своє національне коріння, пишатися ними, передавати цю гордість нащадкам.

Народний депутат України Юрій Бойко звернувся з відповідним депутатським запитом з цього приводу до Президента. У сесійній залі із більш як 400 обранців знайшлося аж 55 українців, які підтримали запит. На жаль, цього дуже мало...

Юрій Бойко подав і проект змін до законів про поновлення в паспорті громадянина України графи «національність» за бажанням. Відомий патріот, голова Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Г. Удовенко відповів, що комітетчики розглянули проект і вирішили: «Пропозиція вказувати в паспорті громадянина його національність, на думку народних депутатів, є неприйнятною». Таке саме нещодавно в ефірі «5 каналу» казав і Рабінович. Тобто — злазьте, приїхали!

Міжнародні акти у сфері захисту прав людини зазначають, що не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, релігійних переконань тощо. Але навіть у цьому контексті «прийнятна пропозиція» — це цілковита дурниця: за всі віки ще не було такого, щоб людина із записом про українське коріння мала за це телефон, дачу, авто, право на безплатну путівку... Йдеться не про якісь привілеї, а про право, зокрема українців, бути представниками своєї нації, мати за бажанням про це відповідний запис у документах, що засвідчують особу. Інакше буде дискримінація і порушення прав титульної нації. Нехай той, хто не хоче такого запису, не робить його. Я і мої друзі хочемо, нашу націю тихою сапою ліквідовують, і вже через кілька поколінь про неї не буде й згадки. Ця трагедія вже не фата моргана, не «отдальонное будущее», вона в розпалі, відвернути її можуть лише патріоти-державники. Серед народних депутатів таких лише 55. То, може, хоч в усій Україні більше?

Тому Юрій Бойко звернувся з тим самим проханням до віце-прем'єра Миколи Томенка та міністра внутрішніх справ Юрія Луценка, щоб вони дали доручення про внесення відповідних змін до постанови Кабінету Міністрів України № 1367, а також до Інструкції Міністерства юстиції України із заповнення актів цивільного стану, з тим щоб громадяни України, не лише українці, а й усіх національностей, які не хочуть зникати із землі, як мамонти, відновили за бажанням своє невід'ємне право на національність. Хоч би як хто тому противився.

У людей закони слугують обороні прав і свобод людини та громадянина, і законотворці зі шкіри лізуть, щоб створити саме такі закони. У нас чомусь навпаки. Ми вже дожилися до того, що національність потрібно встановлювати через суд. А що ж тоді буде далі?

Микола БОСАК, журналіст.

Київ.

«Я вас люблю!» — показує Оксана Вєтрова, колишня випускниця спеціальної школи-інтернату № 18 для дітей з ослабленим слухом, що в Дніпровському районі Києва.

Фототриптих Олекси ВАЩЕНКА.

ОСВІТЯНСЬКИЙ ЕФЕКТ

Є така дитяча організація — «Дивосвіт»

Запитайте будь-кого з луганських освітян адресу найкращого досвіду позашкільного виховання і кожен назве її без вагань: Сєвєродонецьк. Років двадцять тому тут була створена досить ефективна система виховання дітлахів та підлітків за місцем проживання. Ця система виявилася добре продуманою, вона настільки органічно вписалась у виховний процес, так помітно підвищила кадровий потенціал працюючих з дітьми, що за роки економічної кризи не була ні знищена, як в інших регіонах, ні забута.

Однак не все було гладко і в Сєвєродонецьку. З 1996 року в системі позашкільної освіти почалось повальне скорочення кадрів і різних дитячих структур. Оскільки коштів у міському бюджеті було обмаль, під скорочення потрапляло майже 50 відсотків дитячих закладів. Їхня ліквідація проблемою не була, хвилювало інше: чи пощастить пізніше ці заклади відтворити і добитися рівня роботи 1996 року? Ні, звичайно. Отже, завдання ставили одне: будь-якою ціною зберегти систему. І це вдалося. Хоча, звичайно, довелося багато бідувати: сидіти на голодному фінансовому пайку, вдатися до скорочення числа вихователів, зменшення площ, що займали гуртки та клуби. Але попри усі негаразди сєвєродончани не втратили ентузіазму й бажання продовжувати справу. Дякуючи тому тут до сьогодні працює багато дитячих центрів — художньої творчості, краєзнавства і туризму, юнацькі спортивні школи, станція юних натуралістів і таке інше. А центр дитячої творчості сьогодні має такий досвід, за яким їдуть зі всієї України. Крім гурткової роботи, в центрі базується дитяча організація «Дивосвіт», яка, до речі, є членом Федерації дитячих організацій України.

«Не робіть мову предметом політики!»

Російськомовний Сєвєродонецьк практично перший на Луганщині почав роботу зі створення українських шкіл чи українських класів. Сьогодні 46 відсотків середніх навчальних закладів ведуть навчання державною мовою. Це найліпший показник в регіоні.

Населення міста здебільшого складають росіяни, які колись приїхали сюди за комсомольськими путівками будувати хімічні підприємства. Але так сталося, що саме це місто перше в регіоні побудувало дієву систему переходу навчальних закладів на навчання державною мовою. Робота проводилась поступово і насамперед базувалась на соціальному аналізі батьківської думки, перевірці ступеню готовності вчителів і викладачів української мови. Примусовості, як переконують сьогодні керівники управління освіти, не було і немає. Кожен з учнів може відповідати на уроках тією мовою, на якій йому легше висловлювати свою думку. Але викладання проводиться лише українською. Дитину не можна ламати, вона повинна сама поступово визначитися, якою мовою розмовляти. Щоб цей вибір був правильний, багато залежить від педагога, вчителя, який не повинен робити мову предметом політики. Таких принципів дотримуються організатори освіти і вони — на правильному шляху. Практика вже не раз це доводила.

Сєвєродонецькі учні сьогодні посідають призові місця в усіх всеукраїнських предметних турнірах та олімпіадах, в тому числі і з української мови. Високий рівень підготовки школярів характеризує і той факт, що в Сєвєродонецьку створено колегіум Києво-Могилянської академії. Спільні програми навчальних закладів та академії відкривають для багатьох школярів шлях до подальшого навчання у престижному вузі країни.

Алла АНТІПОВА.

■ ЯК ВИЖИВАЄШ, СТУДЕНТЕ?

Одинадцятий гріх

«Я на морі!» — наче знущаючись, усміхається до мене хлопець із телевізора. «А я на роботі!» — хочеться огризнутись йому у відповідь. Так, працюю, як і більшість моїх друзів-третьокурсників, які роблять виклик молодій людині-неробі, яка ні до чого не прагне.

Студентові знайти пристойну роботу влітку складно, особливо добре оплачувану.

...Майбутній психолог Галя нещодавно влаштувалася у соціологічну контору за 250 гривень на місяць, але з перспективою росту. Торік вона працювала офіціанткою. Їй наобіцяли золоті гори, змушували залишатися понаднормово, а потім... не виплатили жодної копійки. Пояснили ж це тим, що, мовляв, вона наробила багато помилок і з зарплати потроху вираховували гроші. Коли прийшла до керівника розібратися, той кинув на стіл 50 гривень зі словами: «Більшого ти не варта».

П'ятикурсниця Аліна днями звільнилася з відомої адвокатської контори, де за 200 доларів працювала секретарем-референтом. Дівчина мріяла про цифровий фотоапарат, тож і працювала на нього. Але коли поважний адвокат за найменші дрібниці кричить тобі: «Ви — тупорила!», змушує працювати ледь не до одинадцятої вечора, то про гроші забуваєш. Втім, тепер їй ніякий начальник не страшний...

— Ото проблема! — вигукнув, почувши історію, знайомий з Вінниччини. — Накричали, бачте, на дівчинку.

Він у чомусь правий. Адже сам ночами стереже автостоянки за 500 гривень, вдень розносить піцу, а як з'являється вільна хвилина — шукає ще якийсь підробіток. Гроші ж (о часи!) він віддає батькам, собі залишає лише на найнеобхідніше.

От і виходить, що вчишся на космонавта, а літати доводиться хіба що... з однієї роботи на іншу.

Ще можна роздавати листівки, рекламувати продукцію, торгувати на базарі, та тут кар'єру не зробиш. Є знайомі, що вже працюють за майбутнім фахом. Звичайно, починають з примітивного та за малі гроші, але ж є перспектива та практика.

Інші ровесники навіть не думають про роботу. Батьки забезпечують усім, від навчання до кофтинки за 700 доларів та дорогого авто, і їм здається, що так буде завжди. Може, й буде...

Пам'ятаєте фільм про пригоди Шурика? «Учись, студенте: хто не працює, той їсть». На відміну від молодих людей СРСР, для яких неробство було одинадцятим гріхом, у деяких моїх одноліток цей вислів став правилом. Та це, скоріше, винятки з правила. Адже якщо опитати самих студентів, то троє з чотирьох скажуть, що працюють або принаймні прагнуть підшукати роботу на літо. Комусь вона потрібна, щоб мати кишенькові гроші, хтось — плекає честолюбні плани про кар'єру або працює, щоб продовжити справу батьків, а комусь робота потрібна, щоб вижити.

Анна БОЙКО.

■ КЛАСНІ НОВИНИ

Випускниками опікуються два міністри

На ринках праці та освітніх послуг є чимало проблем, над розв'язанням яких працюють Міністерство освіти і науки, Міністерство праці та соціальної політики, роботодавці. Але єдності в цій роботі досі не було.

Недавно підписано довгострокову угоду про співпрацю обох міністерств.

Вони вживуть заходів для залучення вищих та професійно-технічних навчальних закладів, служб зайнятості, роботодавців, студентів та учнів до розв'язання проблем працевлаштування молоді, і насамперед інвалідів.

У всіх регіонах проводитимуть моніторинги використання праці випускників навчальних закладів 2005 року у професійному і кваліфікаційному розрізі та моніторинг поточної потреби в кадрах, надлишкових професій на ринку праці. Результати моніторингу враховуватимуть під час формування державного замовлення на наступний рік.

Буде створено також систему маркетингових досліджень якості професійної підготовки та працевлаштування випускників.

Служба зайнятості, у свою чергу, надаватиме профорієнтаційні послуги молоді.

Від ведучого. ***Наміри, безперечно, гарні. А як вони втілюватимуться на місцях, сподіваємось, ви, вчорашні випускники, нам розкажете. Чекаємо на ваші листи, друзі.***

■ ЩОДЕННИК

Краще не напишеш

Готуюся до вузівського тестування з географії. Читаю у підручнику «Географія України» для 8—9 класів: «Ізольоване внутріматерикове положення морів...» Ріже слух, але вимушений читати — екзамен на носі. Надибав черговий «шедевр» авторів: «Воно є найбільш зволоженим, заліснним і заболоченим». Це про волинське Полісся, яке насправді є заліснене. Далі: «Для запобігання дальшого руйнування ландшафтів»; «...пологовохвилясті розчленовані лісостепові межиріччя...»

Ви що-небудь зрозуміли? От і я відклав книгу неграмотних авторів і пішов до бібліотеки. Там з інших джерел назбирав відповіді на запитання. А що робити з цим підручником? Здам як макулатуру і туалетний папір візьму замість нього. Користі більше.

Артем БОРОВКО, першокурсник.

Київська область.

■ А ЯК У НИХ?

Живи, якщо мати дозволить

У деяких вузівських гуртожитках Варшави, Лодзі та Кракова дівчата і хлопці живуть в одній кімнаті. Для цього потрібен лише дозвіл матері студентки. Батьківський у рахунок не береться, як і думка рідних юнака. Адміністрації вузів пам'ятають скандал в 70-х минулого століття. Тоді мати однієї студентки, дізнавшися, що дочка живе зі своїм обранцем, здійняла гучний галас.

Ректор того закладу, щоб запобігти непорозумінням, видав наказ із вимогою надання письмової згоди матерів дівчат. Його приклад наслідували інші керівники вузів.

■ УРОК ПРАЦІ

Не пиво, так пляшки

Хочу поділитися з ровесниками, як підробити влітку. Грошей нам батьки дають обмаль, так? А морозивом пригостити подругу хочеться. Отже, пропоную тим самим морозивом торгувати. Або прохолодними напоями. Використовуйте різні свята, де потрібні спритні хлопці, або акції. Бувайте в місцях масового відпочинку — парках, пляжах, центрі міста тощо.

Склотара — перевірений не одним поколінням спосіб заробити на плейєр. Якщо не пощастило продавати пиво — збирайте пляшки з-під нього. Розумію, конкурентів багато. Будьте енергійнішими і сміливішими за них, але не зловживайте. А ще спробуйте знайти роботу розклеювача об'яв або «поштаря», що розносить рекламні листівки. Це корисно — знатимете місто, натренуєте кінцівки.

Успіху, пацани!

Денис М-Ч, десятикласник.

Київ.

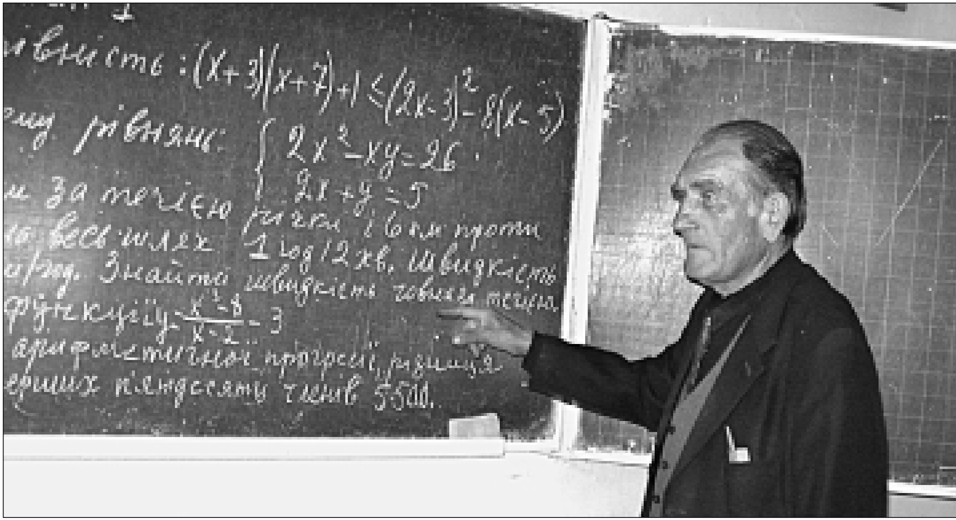

Фото автора.

Школи закривають. Лелеки винні?

■ ТРИВОЖНИЙ ДЗВІНОК

«З гіркотою в душі звертаються до вас батьки дітей, які навчаються в Забілоцькій ЗОШ I—III ступенів Радомишльського району Житомирської області. Минулого навчального року в школі було 43 учні, наступного буде 39. Вже другий рік іде боротьба з районним керівництвом, яке хоче закрити школу. У 2003-04 навчальному році ми поїхали до облуправління освіти, де нам сказали, що все вирішує громада. Схід села вирішив школу залишити. А цього року сільського голову В. Чернишевича викликали до держадміністрації і сказали: «Школу закрити!» Приїхавши звідти, він 30 травня скликав сесію. Депутати проголосували проти. 31 травня відбулися батьківські збори, які теж виступили проти закриття школи. А 1 червня приїхали голова райдержадміністрації і керівник райвідділу освіти, щоб домовитися із сільським головою, що робити з майном. Наше село відірване від цивілізованого світу».

Це рядки з листа до редакції, під яким 27 підписів.

Сільський голова Володимир Чернишевич одразу дав зрозуміти, що настрої жителів Забілоччя розділилися. Є батьки, які бажають, щоб їхніх дітей возив шкільний автобус у Радомишль. Володимир Григорович не згоден з депутатами. Як педагог за освітою, до якості навчання в середній школі, в якій немає й сорока учнів, ставиться дуже критично. Вважає, що його двоє старших дітей, які навчаються в університетах, змогли скласти вступні іспити лише тому, що вчилися в райцентрі. Що це, мовляв, за школа, якщо наступного навчального року тут буде в одинадцятому класі чотири учні, в десятому — два, в дев'ятому — один?

У Михайла Василенка 48 років стажу роботи в Забілоцькій школі. П'ятнадцять років був директором. Навіть припустити не міг тоді, що настане час, коли протягом року в селі не народиться жодної дитини.

— Перед цим закрили в селі дільничну лікарню, одну з кращих в області, а котельню, від якої опалювалася й школа, розтягнули, — обурюється ветеран. — Сто тисяч гривень витратили на ремонт ЗОШ. Нащо ж було викидати гроші, якщо школу закривають? Нащо возити дітей у Радомишль? Там по 35 учнів у класі, жодного контролю. Під час уроків їх можна бачити на вулицях міста, на базарі, біля гральних автоматів.

Четверо учнів Забілоцької школи — то сини Юлії Циганчук, єдиної доярки місцевого СТОВ. Вона за те, щоб її діти вчилися в рідному селі.

У працівниці бухгалтерії СТОВ своя версія:

— То ілюзії, що в Радомишлі діти здобудуть кращі знання. Бо все від школярів залежить. Як не хочуть учитися, то й найліпша школа нічого не дасть.

А сільський голова на прощання виклав такий аргумент. Наймолодшому педагогу в селі — 62 роки. Хто ж із молодих сюди поїде? Школа все одно приречена.

***

У Кочерові, що на київській трасі, на стовпах повно лелечих гнізд. У Забілоччі на центральній вулиці не побачив жодного. Але ж навіть діти знають, що не лелеки дітей приносять... За рік кількість учнів в області скоротилася на шість з половиною тисяч.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

На знімку: вчитель-ветеран Михайло Василенко не стирає з дошки завдання останнього екзамену. Не хоче вірити, що то був останній екзамен і для школи.

Коментар

На Житомирщині під загрозою закриття 34 школи. Проблему оптимізації власний кореспондент «Голосу України» попросив прокоментувати **міністра освіти й науки України Станіслава НІКОЛАЄНКА**:

— Вирішення питання про закриття школи в компетенції районної ради. Але початкові класи, якщо є така можливість, краще все-таки зберегти. Найкращим був би такий варіант: об'єднати дитсадок з початковою школою. Буде кому замінити, якщо хтось захворіє. Є ідеальна. Я проти закриття шкіл. Я за те, щоб на певний період зменшити навантаження до трьох учнів у класі, поки повновлення підросте.

А ось позиція **голови облдержадміністрації Павла ЖЕБРІВСЬКОГО**:

— На виконання делегованих повноважень у нашому бюджеті бракує 75 мільйонів гривень, передусім на зарплату лікарям і педагогам. У Мінфіні нам нагадали про необхідність оптимізувати мережу освітніх закладів. В області навчання одного учня обходиться від 400 гривень до чотирьох тисяч гривень на рік. Одна справа — велика міська школа, де тисяча й більше учнів, і зовсім інша — маленька сільська, в якій затрати на одного учня значно вищі. Ми почали реорганізацію, і найскладніше — дійти до свідомості батьків. Вони мають зрозуміти: маленька школа — неефективна, вона ніколи не випустить конкурентного випускника. Завдання ми поставили чітке: шкіл не закривати, поки не буде шкільних автобусів. А щодо Забілоччя, то там просто погано попрацювали з людьми керівники освітньої галузі.

Від і до. І після

(Початок на 1-й стор.).

Отож, значить, рецензію пишемо так: ця книжка, в основному, про мистецтво епохи нашого українського радянського соцреалізму. Деякі з цих чудових сюжетів уже трохи призабуті. Хто давно не бачив щасливих колгоспників? А безпритульних діток в обіймах Дзержинського? А гуцулів, які зачаровано слухають на мітингу партизанського комісара Семена Васильовича Руднєва? Ах, тоді це саме для вас. Беріть, роздивляйтеся. Тексту мало, картинок багато, і всі вони кольорові, ура! Крапка. Підпис.

Оце й уся рецензія. Її автор, завершивши свою важку просвітницьку справу, може відкласти перо і, у вільну від писання рецензій хвилину, сісти й подивитися нарешті книжку, про яку оце щойно написав.

Там усе майже так, як він написав. Майже так, але зовсім не так. Уявіть собі, що за часів отого самого соцреалізму було десять рідних братів-художників. Один підхалтурював як плакатист, другий вождів малював, третій війну живописав, четвертий хрестиком вишивав, п'ятий таємно формалістичні картини мазюкав, шостий — геніальні краєвиди, сьомий — корів і кроликів (колгоспних, аякже). І все це — в один і той самий історичний період, в одній і тій самій Україні. І все це зібрано в оцій одній книжці, по-сімейному. І подано як предмет серйозного розгляду. І вся картина нібито знайомого минулого постає у всій своїй багатовимірності. І виявляється, що навіть фальшиві сюжети (Дзержинський з гуцулами) дуже цінні, бо розповідають нам таки правду — не про Дзержинського, а таки про нас, які ми колись були і як собі уявляли те, що відбувається навколо. Це якщо говорити про соцреалістичних богомазів. Але було й справжніх художників трохи!

Зрештою, ця книга може бути добрими ліками від нинішнього нашого нігілізму. В якому сенсі? А ось у якому. Іноді озираєшся назад і думаєш: ех, не було у нас від 30-х років аж до початку 90-х ніякого мистецтва, сам тільки клятий соцреалізм. А як щось і було, то його кляті комуняки знищили. І так тобі сумно стає! А ти візьми оцю книжку й подивись — і на душі тобі полегшає, бо виявляється, не все комуняки знищили, а й самі вміли дещо варте уваги намалювати (не тому що комуняки, а тому що художники). І ти показуєш цю книжку дітям і кажеш: дивіться, лоботряси, виявляється, у нас колись мистецтво теж було, як у людей! Зрештою, в цій книжці згадано не лише соцреалізм, а й те, що у нас з'явилося після нього, — «нова хвиля» і все таке.

Володимир Сидорук «На полі», 1957 (з Микитою Хрущовим — картина відреставрована, бо лице Микити Сергійовича замазав якийсь варвар брежнєвських часів).

Але дозволь мені, читачу, не писати про це. Бо я його не люблю. Я і Леніна не люблю, але Мамсикова з Ройтбурдом теж. Хоча, якби довелося вибирати між всякими ленінами, то я вибрав би з книжки отого, що в Розливі косить траву

Гергій Киянченко «Ленін в Розливі», 1975.

(картина Георгія Киянченка, 1975). Там така хороша трава, наче це не в Розливі, а в Трипіллі. Так і бачиш, як з трави зараз вискочить отаман Зелений і скаже: «Ти, лисий, чого це мою траву косиш?!»

А лисий не злякається, бо намальований він тут міцним таким дядьком, наче все життя тільки траву й косив, а не погані книжки писав. І вони собі сядуть, вип'ють чого-небудь, побесідують — революціонери ж обидва.

Отак можна розглядати всю цю книжку — довго й щасливо.

Звісно, я міг би висловити моє захоплення цією книжкою в серйознішому тоні. Але тоді довелось би витратити більше часу. Може, не менше, ніж витрачено на підготовку цього грандіозного проекту. Тобто, років десять. Уявіть, як це робилося. Пані Людмила Березницька, кандидат філософських наук, доцент кафедри теорії та історії мистецтва Національної академії мистецтв, заснувала в Києві галерею «Л-Арт» (на початку Андріївського узвозу). І почала колекціонувати отой соцреалізм. І побачила, що цікаво це. Власне, на основі тієї колекції й виросла книга. А короткі місткі передмови до різних розділів написали наші провідні арт-критики та мистецтвознавці — Ірина Горбачова, О. Соловйов, Тетяна Анрієнко, Ігор Диченко, Борис Лобановський і сама Людмила Березницька. Браво!

Віталій ЖЕЖЕРА.

■ ОГОЛОШЕННЯ

«Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Івано-Франківській області організовує публічні торги (аукціон) з продажу активів підприємства - банкрута Відкритого акціонерного товариства «Калуський завод комунального устаткування» (Івано-Франківська обл., м. Калуш, вул. Г. Мартинця,26). Лот 1. Будівля лабораторного корпусу з підвалом, літ. А, заг. площа 2366,5 м. кв., знаходиться в с. Вістова, вул. С. Стрільців,1А, Калуського району, Івано-Франківської області . Початкова ціна лота 800000 (Вісімсот тисяч) грн. з ПДВ. *Для реєстрації учасником аукціону необхідно:* до 26 серпня 2005р. включно подати заяву на участь в торгах та внести в безготівковому порядку гарантійний внесок у розмірі 5 % від початкової ціни та реєстраційний збір за реєстрацію учасників аукціону - 34 грн. на р/р 260064425 в Івано-Франківській ОД АППБ «Аваль», МФО 336462, код 26255708. До заяви необхідно додати копії Свідоцтва про державну реєстрацію, Довідки про включення в ЄДРПОУ та документ, який посвідчує повноваження представника. З питань оформлення участі в аукціоні та ознайомлення з характеристиками активів звертатися за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Бельведерська,2А, оф.7. т.(0342)50-24-94. Публічні торги (аукціон) відбудуться 30.08.2005р. об 10 год.30 хв. за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Бельведерська, 2а.

Ухвалою Господарського суду Сумської області (40477, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) від 11.07.2005 р. порушено провадження у справі № 12/77-05 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Миколаївське» (Сумська область, Роменський район, с. Миколаївка, код за ЄДРПОУ 30902380).

Розпорядником майна призначено Ховріна Юрія Андрійовича — ліцензія серії АБ № 216919 від 07.04.2005 року (40030, м. Суми-30, а/с 282).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Втрачене свідоцтво про реєстрацію платника податку на додану вартість № 35301955, видане 17.07.1997 р. Державною податковою адміністрацією у Ватутінському районі ВАТ «Київське будівельне управління теплових мереж» вважати недійсним.

Фінансовий звіт АБ «Морський»

Баланс за 2 квартал 2005 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу 01.07.2005	На кінець попереднього фінансового року 01.01.2005
1	2	3	4
	АКТИВИ		
1	Грошові кошти та залишки в Національному банку України	13112	2981
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, і цінні папери, емітовані Національним банком України, за вирахуванням резервів	0	0
2.1	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, і цінні папери, емітовані Національним банком України	0	0
2.2	Резерви під знецінення боргових цінних паперів, що рефінансуються Національним банком України	0	0
3	Кошти в інших банках за вирахуванням резервів	10849	655
3.1	Кошти в інших банках	10951	657
3.2	Резерви під заборгованість інших банків	(102)	(2)
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	0	0
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж за вирахуванням резервів	6308	6217
5.1	Цінні папери в портфелі банку на продаж	6443	6356
5.2	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	(135)	(139)
6	Чисті кредити та заборгованість клієнтів	44861	65934
6.1	Кредити та заборгованість клієнтів	51397	71727
6.2	Резерви під заборгованість за кредитами	(6536)	(5793)
7	Цінні папери в портфелі банку до погашення за вирахуванням резервів	0	0
7.1	Цінні папери в портфелі банку до погашення	610	610
7.2	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	(610)	(610)
8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	0	0
9	Основні засоби та нематеріальні активи	8263	8441
10	Чисті нараховані доходи до отримання	107	3255
10.1	Нараховані доходи до отримання	381	3511
10.2	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	(273)	(256)
11	Інші активи за вирахуванням резервів	968	452
11.1	Інші активи	968	453
11.2	Резерви під дебіторську заборгованість	0	(1)
12	**Усього активів**	**84469**	**87935**
13	Кошти банків:	12858	22566
13.1	У тому числі кредити, які отримані від Національного банку України	0	1500
14	Кошти клієнтів	30509	24665
15	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	0	0
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
17	Нараховані витрати до сплати	545	539
18	Інші зобов'язання	8105	15628
19	**Усього зобов'язань**	**52017**	**63398**
20	Статутний капітал	23961	16461
20.1	Зареєстровані прості акції	23961	16461
20.2	Зареєстровані привілейовані акції	0	0
20.3	Несплачений зареєстрований статутний капітал банку	0	0
21	Капіталізовані дивіденди	0	0
22	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	0	0
23	Емісійні різниці	0	0
24	Резерви та інші фонди банку	643	434
25	Резерви переоцінки, у тому числі:	5581	5581
25.1	Резерви переоцінки необоротних активів	5581	5581
25.2	Резерви переоцінки цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	0
25.3	Резерви переоцінки інвестицій в асоційовані й дочірні компанії	0	0
25.4	Резерви переоцінки за операціями хеджування	0	0
26	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років, у тому числі:	1851	1851
26.1	Сума переоцінки в разі вибуття необоротних активів	0	0
26.2	Сума зменшення вартості інвестицій в асоційовані й дочірні компанії	0	0
27	Прибуток/Збиток звітного року, що очікує затвердження	0	210
28	Результат поточного року	416	0
29	**Усього власного капіталу**	**32452**	**24537**
30	**Усього пасивів**	**84469**	**87935**

Звіт про фінансові результати за 2 квартал 2005р.

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу: поточного року 01.07.2005	попереднього фінансового року 01.07.2004
1.1	Процентний дохід	5834	3538
1.2	Процентні витрати	(3062)	(977)
1	**Чистий процентний дохід**	**2772**	**2561**
2.1	Комісійний дохід	451	548
2.2	Комісійні витрати	(9)	(45)
2	**Чистий комісійний дохід**	**442**	**503**
3	Торговельний дохід	251	32
4	Дохід у вигляді дивідендів	0	0
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0	0
6	Дохід від інвестицій в асоційовані й дочірні компанії	0	0
7	Інший дохід	87	2
8	**Операційний дохід**	**3552**	**3098**
9	Загальні адміністративні витрати	(972)	(665)
10	Витрати на персонал	(973)	(848)
11	Втрати від інвестицій в асоційовані й дочірні компанії	0	0
12	Інші витрати	(330)	(650)
13	**Прибуток від операцій**	**1277**	**935**
14	Чисті витрати на формування резервів	(854)	(857)
15	**Прибуток до оподаткування**	**423**	**78**
16	Витрати на податок на прибуток	7	1
17	**Прибуток після оподаткування**	**416**	**77**
18	Непередбачені доходи/витрати	0	0
19	**Чистий прибуток/збиток банку**	**416**	**77**
20	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0,09	0,02
21	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0,09	0,02

Примітка „Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках" за 2 квартал 2005 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+; -)
1	Гарантії, що надані	0	10	-10
2	Сумнівні гарантії та поручительства	0	0	0
3	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	0	0	0
4	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	3467	3042	+425
5	Надана застава	0	530	0
6	Усього			

Примітка „Рахунки довірчого управління" за 2 квартал 2005 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+; -)
1	АКТИВНІ РАХУНКИ ДОВІРЧОГО УПРАВЛІННЯ	0	0	0
2	Готівкові кошти за операціями довірчого управління	0	0	0
3	Поточні рахунки банку - управителя з довірчого управління	0	0	0
4	Дебіторська заборгованість за операціями довірчого управління	0	0	0
5	Цінні папери в довірчому управлінні	0	0	0
6	Банківські метали в довірчому управлінні	0	0	
7	Інші активи в довірчому управлінні	0	0	0
8	Витрати за операціями довірчого управління	0	0	0
9	Нараховані доходи за об'єктами довірчого управління	0	0	0
10	ПАСИВНІ РАХУНКИ ДОВІРЧОГО УПРАВЛІННЯ	0	0	0
11	Фонди банківського управління	0	0	0
12	Рахунки установників	0	0	0
13	Кредиторська заборгованість за операціями довірчого управління	0	0	0
14	Доходи від операцій довірчого управління	0	0	0

Керівник ***В.В.Аксьонов***
Головний бухгалтер ***Л.Р.Кадирова***

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та ліквідатор ТОВ «МТС Насіння»

повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства-банкрута. На публічні торги виставляється наступне майно, розташоване за адресою: 71100, Запорізька область, Бердянський район, с. Миколаївка: Лот №2: Будівля зерносховища №1, площею 1105 м2. Початкова ціна продажу 33737,00 грн., без ПДВ; Лот №3: Будівля зерноскладу №2, площею 1105 м2. Початкова ціна продажу 33737,00 грн., без ПДВ; Лот №4: Будівля зерноскладу №3, площею 576 м2. Початкова ціна продажу 17587,00 грн., без ПДВ. Умови участі в публічних торгах (аукціоні) на сайті: www. bankrot. zp. ua та за телефонами: (0612) 64-39-01, (061) 220-42-07. Публічні торги (аукціон) відбудуться 08 вересня 2005 р. о 12.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Господарський суд м. Києва (01030 м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) ухвалою від 07.07.2005 р. порушив справу № 23/443-б про банкрутство Колективного підприємства «Київтрактородеталь» (03680, м. Київ, вул. І. Лепсе, 16, рах. 26001000331101 в АКБ «Київ» м. Києва, МФО 322498, код 05786092). Розпорядником майна призначено Ковезу Андрія Івановича (Ліцензія АА № 668342 від24.10.2003 р., 03150, м. Київ, вул. Антоновича, 47-Б). Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації цього оголошення.

Господарський суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) ухвалою від 28.07.05 порушив справу № 44/335-б про банкрутство ПП «Месата» (ЄДРПОУ 31405493, 01014, м. Київ, Бастіонний пер., 7, п/р 26001301129 в філії АКБ «Золоті ворота», МФО 300238. Розпорядником майна призначено Мора В. М., ліцензія серія АА № 783037 від 25.03.04; 03035, м. Київ, вул. Кудряшова, 7.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор **ДП ЗАТ «Горлівськхімбуд» РЕП «ГОХАС»,** повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляється одноповерхова будівля котельної (під розбирання) **ДП ЗАТ «Горлівськхімбуд» РЕП «ГОХАС»,** яка розташована за адресою: Донецька обл., м. Горлівка, вул. Росоховатська, зі зниженням початкової ціни продажу на 30% - 2775,50 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 138,78 грн. З фіксованими умовами аукціону та технічною характеристикою об'єкту можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховуються на р/р 26001301661297 в Путилівском відділенні ПИБ України м. Донецька, МФО 334914, ОКПО 32965615 ТБ»Донецька універсальна товарна біржа». Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів з дня публікації інформації по 01 вересня 2005р. включно. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів з дня публікації інформації в газеті 05 вересня 2005р. об 1400 на ТБ «Донецька універсальна товарна біржа» за адресою: м. Донецьк, бул. Шевченко, 31. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладають договір купівлі - продажу з ліквідатором **ДП ЗАТ «Горлівськхімбуд» РЕП «ГОХАС».** Довідки за телефонами: 304-77-83, 304-37-21 та на сайті: bankruptcy. region. dn. ua.

У оголошенні від 22.07.05 р. по справі № Б-24/17-05 № ліцензії слід читати: № 216765 від 01.03.05 р. Інше - за текстом.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор Сіверського комбінату комунальних підприємств

повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи **Сіверського комбінату комунальних підприємств,** які знаходяться за адресою: Донецька обл., м. Сіверськ, вул. Зарічна, 149: 1. Дорожній каток ДУ 54А, 1990р., початкова ціна продажу - 2907,00грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 145,35грн. 2. Тракторний причеп 2-ПТС-4, 1988р., початкова ціна продажу - 979,22грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 48,96грн. 3. Вантажний автомобіль ЗИЛ 130, 1982р., початкова ціна продажу - 1997,93грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 99,90грн. З фіксованими умовами та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву організатору торгів - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації в газеті по 30 серпня 2005р. включно. Конкурс відбудуться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 05 вересня 2005р. об 1100 у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 1100 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором Сіверського комбінату комунальних підприємств. Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті: bankruptcy. region. dn. ua.

Господарський суд Київської області (01032, м. Київ-32, вул. Комінтерну, 16) порушив справу № 114/14б-05 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Сателіт» (індекс 08500, Київська область, м. Фастів, вул. Маршала Якубовського, 66, код 20602310, р/р 260021352 в Васильківській філії АППБ «Аваль», МФО 321994).

Розпорядник майна Левкович О. К. (Ліцензія № 04750 від 09.10.2001 р.), м. Бровари, Київської області, вул. Гагаріна, 11, кв. 32.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня здійснення даної публікації.

Постановою господарського суду Запорізької області (69600, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 20.07.05 р. по справі № 19/30 ТОВ «Спецрембудпроект», розташоване за адресою: 69063, м. Запоріжжя, вул. Зачиняєва, 158-а, код ЄДРПОУ 31348320 визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кретову Ольгу Анатоліївну (ліцензія АА № 487803 від 24.04.2003 р., 69006, м. Запоріжжя, а/с 123, т. 8 (0612) 33-82-67, 13-32-14). Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суд АР Крим (95000, м. Сімферополь, вул. Карла Маркса, буд. 18) від 11.07.2005 року порушено справу № 2-20/8727-2005 р. про визнання банкрутом боржника Військовий радгосп «Гурзуфський» (Білогірський р-н, с. Зуя, вул. Новосадовська, 2, ОКПО 22995868).

Розпорядником майна призначений Тамашов Олександр Георгієвич, м. Євпаторія, вул. Некрасова, 43, кв. 97.

Заяви кредиторів і можливих санаторів приймаються протягом 30-ти днів з моменту публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суд Житомирської області (м-н Путятинський, 3/65, м. Житомир, 10002) від 30.06.05 р. порушено справу про банкрутство (№ 5/69 «Б») та введено процедуру розпорядження майном Приватного підприємства «Агрус», код ЄДРПОУ 32215818. Адреса: 11725, Житомирська обл., Новоград-Волинський р-н, с. Чижівка, вул. Леніна, 16.

Р/р 2600530193, МФО 311711 в Новоград-Волинському відділенні «Промінвестбанку», код 32215818.

Розпорядником майна призначено Радіонову Л. Г., ліцензія АБ 216853 від 28.03.2005 р., тел. (097) 497-24-30.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) ухвалою від 22.07.05 порушив провадження у справі № 43/599 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «ІМАН» (03142, м. Київ, вул. Академіка Кримського, 27; код ЄДРПОУ 31108719; р/р 260622603 в АКБ «Легбанк» у м. Київ, МФО 300056). Розпорядником майна ТОВ «ІМАН» призначено Лецкана В'ячеслава Львовича (ліцензія серії АА № 419239 від 21.10.02; 03057, м. Київ, вул. Довженка, 16в, кв. 42).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

До відома громадськості

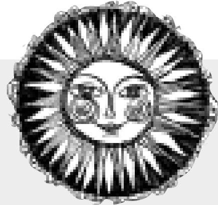
Товариство з обмеженою відповідальністю «Енергія», Львівська обл., Пустомитівський р-н, с. Зубра, вул. Б. Хмельницького, 27, тел. (032) 298-42-59 подав до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про продовження ліцензії з постачання електроенергії за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності м. Львів, вул. Козельницька, 5.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ «Дондорбудкомплект»

повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляється автомобіль ВАЗ 2121, 1991р., ВАТ «Дондорбудкомплект», розташована м. Донецьк, вул. Щорса, 100а, початкова ціна продажу - 2000,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 100,00 грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою автомобіля можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 15 календарних днів із дня публікації у газеті по 20 серпня 2005р. включно. Конкурс відбудеться після 15 календарних днів із дня публікації інформації 23 серпня 2005р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 1400 год., за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський,8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ВАТ «Дондорбудкомплект». Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті:. bankruptcy. region. dn. ua

КУРІНЬ

СУБОТА, 6 СЕРПНЯ 2005 ■ № 144 (3644)

7—8 серпня в Україні мінлива хмарність. Короткочасні дощі, грози, місцями град, шквали 15—20 м/с (лише 7 серпня у східних областях переважно без опадів). Температура у західних областях вночі 8—13, вдень 18—23; у південній частині та східних областях вночі 19—24, вдень 27—32, місцями 35; на решті території вночі 13—18, вдень 22—27

ЦЬОГО ДНЯ

6 СЕРПНЯ

■ *1657 р. Помер Богдан Хмельницький.*

■ *1881 р. Народився англійський мікробіолог, Нобелівський лауреат Александер Флемінг. Відкрив пеніцилін.*

■ *1918 р. Спалахнули Ніжинське та Сквирське збройні повстання проти німецької окупації України.*

■ *1925 р. Загинув Григорій Котовський, полководець періоду громадянської війни.*

■ *1940 р. Естонію включено до складу СРСР.*

■ *1944 р. Визволено від гітлерівців Дрогобич.*

■ *1945 р. Атомне бомбардування японського міста Хіросіма.*

■ *1955 р. Не стало оперного співака Юрія Кипоренка-Доманського.*

Свинська справа
(Судова хроніка)

■ **КАЗКА**

Компенсація моральної шкоди не компенсує шкоду духовну.

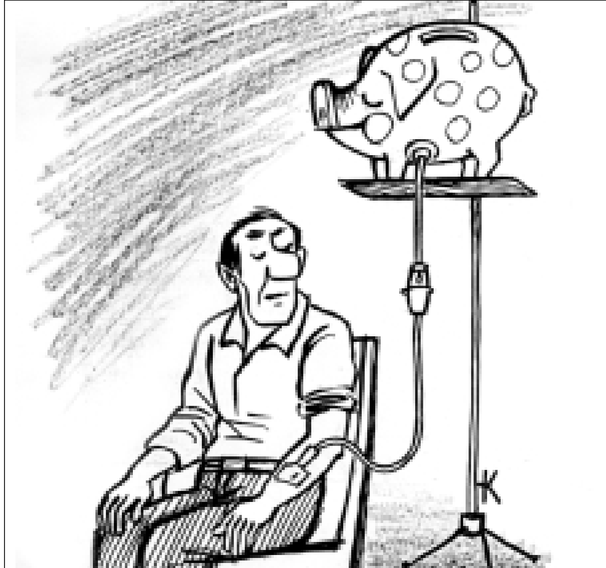
Одна Свиня, як найближча за своєю генетичною інфраструктурою до людини істота, бувши мовби сполучною ланкою між людиною і мавпою, слухаючи, як люди називають одне одного свиньми, коли ті валяються п'яні або ж неохайні в їді чи одязі, а також коли чинять стосовно одне одного, що називається, по-свинськи, подала заяву до Суду про відшкодування їй так званої моральної шкоди, заподіяної такими от людьми.

На подив цих людей, Суд прийняв заяву до провадження і призначив справу до слухання.

На ще більший їхній подив, Суд присудив сплатити Свині неабияку грошову суму. На відшкодування заподіяної моральної шкоди, що виразилося (на ще більший їхній подив!) у завданні Свині психічної травми!

Тому що Суддя, до якого звернулася Свиня зі своєю заявою, був одним з тих небагатьох, хто терпіти не може свинського ставлення навіть до свиней. Тобто, такого от людського. Гіршого за звичайне свинське.

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Береженого й Бог береже...

Дід Максим, старий вояка,
Пильність не втрачає.
Ще з війни завжди в усьому
Обережність має.
Тож почувши раз у хаті
Авіасирену,
Дременув до льоху спритно...
Де там рекордсмену!
Там просидів він довгенько.
Думав — уже амба...
Аж допоки не з'явилась
Із базару баба.
Виліз дід сердешний з льоху,
Наче б усе тихо...
— Що, — пита, —
відбій тривозі?
Закінчилось лихо?
— Ну й дурний ти, —
каже баба. —
То не канонада,
А відстоює закони
Нам Верховна Рада.
А сирена виє зранку.
Спати треба менше...
Чуєш, знову в репродуктор
Хтось свистить та креше?
Комуністи там воюють,
Чула на базарі,
Проти СОТу чи осоту,
Мов п'янички в барі.
Поламали мікрофони,
Всіх беруть за грудки.
І кричать, що до Європи
Не пропустять... Дзуськи!
— Не обманюєш, —
дід мовить, — все із-за осоту?
І не буде вже сьогодні
Авіанальоту?
Та щоб той бур'ян загинув!
Вже дістав і Раду?
Певне, слід косу точити,
Виручати владу...

Бурчак ВОРОЖБЯНСЬКИЙ.

Ну й придумають же!

■ **МАЙЖЕ З НАТУРИ**

Ось вони, філологи, до чого довели! Ну, жили собі та й жили. Тихо, спокійно... «Лікарська» — 2.20, «Столична» — 4.12... Ні, взяли й придумали — «перебудова». І пішло-поїхало! Гласність, плюралізм, толерантність... Мажоритарників завели. Ам-ба-саду!

Консенсус, толерантність, франчайзинг і цей, як його, обдусмен, господи прости!..

А тепер бац! — ще й люстрація! Одні кажуть, вона є, інші кажуть, що нема... Одні кажуть, що треба, інші кажуть, що ні...

— Та шо ж воно таке? — питаю в кума.

— Хто?

— Ну, люстрація оця...

— Та... по-моєму, щось на кастрацію схоже. Якщо за старої влади не так керував та не того хвалив, то тепер начувайся. До люстри підвішують, чик — і готово!

— І хто ж його таке придумав?

— Хто-хто — філологи!

— Ну й мерзотники ж!

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

■ **7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ**

Можеш не сумніватися

Демократія кожному дає право на сумнів в існуванні демократії.

Цілком таємно

Головне завдання Компартії Берега Рябкової Кістки, як з'ясувалось, полягає в дискредитації комуністичної ідеї.

Не доведеш

Спробуй довести шакалам, що ти теж людина!

Ознака

Якщо ангел п'є шампанське, значить, він жіночого роду.

Вісті з парламенту

Депутат А. Сидорчук вирішив стати на захист трудового народу. Захищати його він збирається від свого наміру довести власні капітали до 3 мільярдів доларів.

Попередження

Не будете нічого міняти — змінимо все!

Перевірено досвідом

Скільки жінку не слухай, все одно все зробиш не так.

Склеротику на замітку

Якщо будеш забувати казати коханій гарні слова, це робитиме за тебе хтось інший.

Настанова

Шукай жінку. Але перед тим знайди гроші.

Заява

Особисто я завше в опозиції, сьогодні — до сьогоднішньої опозиції.

Олександр ПЕРЛЮК.

■ **ДОШКА ПОШАНИ**

Лікуватись треба. Або лікувати

Юрій Костенко, лідер УНП:

— Опозиція — щось на зразок голодної щуки, яка не дає дрімати владі — карасю. А минула влада так роз'їлася, що втратила зуби...

Від чергового:

— А страждаємо, як завжди, ми, прості громадяни. Опозиція втратила зуби — і тепер у неї нетравлення шлунка, й через те скрізь такий гидкий запах...

Вам сниться?

Микола Катеринчук, колишній заступник голови ДПА (на запитання, чи сам Кірєєв наполягає на призначенні людей Медведчука):

— Ні, він їх призначає. Він просто не знає, коли їх призначає...

Від чергового:

— Пане Катеринчук, а може, це просто в Кірєєва був сон? Чи сон у руку?!.

Не піймав — не чоловік

Юрій Луценко, міністр внутрішніх справ України:

— Кожен міліціонер за розкритий злочин або затримання злочинців одержуватиме премію до 500 гривень. Повідомте в пресі, щоб дружини знали, скільки одержують їхні чоловіки-міліціонери. Якщо міліціонер приносить додому зарплату менше 700 гривень, значить, він не працює.

Від чергового:

— Після цього повідомлення в пресі дружина міліціонера, перш ніж відчинити двері чоловікові, питатиме: «А ти сьогодні піймав злочинця?»

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО, Сергія ФЕДЬКА, Миколи КАПУСТИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 308

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.

Зам. 444

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2770

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos